

У ФЛОРИДІ ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ПРОВІВ ЗУСТРІЧ ІЗ ПРЕЗИДЕНТОМ США

28 грудня 2025 р. президент України Володимир Зеленський провів зустріч із Президентом Сполучених Штатів Америки Дональдом Трампом у Флориді, у резиденції Мар-а-Лаго.

Глава держави подякував за цю зустріч, під час якої відбулася змістовна розмова з усіх питань. Президент окремо відзначив прогрес, якого досягли українська та американська команди протягом останніх тижнів.

«Окрема вдячність Стіву Віткоффу та Джареду Кушнеру за їхню залученість і повну відданість справі, а також нашій команді, передусім Рустему Умерову та Андрію Гна-

тову», – зазначив Володимир Зеленський.

Лідери обговорили всі аспекти мирної рамки та досягли значних результатів. За словами Глави держави, частина документів уже повністю погоджена або перебуває на завершальній стадії. Крім того, Володимир Зеленський і Дональд Трамп обговорили послідовність подальших дій.

«Погоджуємося, що гарантії безпеки є ключовими на шляху до досягнення тривалого миру, і наші команди продовжать роботу над усіма аспектами», – акцентував Глава держави.

Дональд Трамп зазначив, що ко-

манди дуже наблизилися до завершення війни та продовжать працювати у форматі робочих груп. Президент США окремо відзначив хоробрість українських воїнів і наголосив на важливості України для Європи та США.

Лідери домовилися, що українська та американська команди зустрінуться вже наступного тижня, щоб фіналізувати всі обговорені питання. Крім того, Володимир Зеленський і Дональд Трамп узгодили спільну зустріч із європейськими лідерами, яка має відбутися у Вашингтоні в січні.

Фото і текст ОПУ

УКРАЇНА САМА МАЄ ВИРІШУВАТИ УМОВИ МИРУ - ГЛАВА МЗС КАНАДИ

Лише Україна має право визначати умови справедливого миру із Росією.

Як повідомляє кореспондент Укрінформу, таким чином міністерка закордонних справ Канади Аніта Ананд відповіла на запитання про те, чи підтримає вона мир в Україні за умов втрати нею територіальної цілісності.

«Канада підтримує Україну та її територіальну цілісність, але остаточне рішення стосовно України залишається лише за Україною, зокрема й стосовно її територіальної цілісності», – сказала Ананд.

Вона додала, що в середу поговорила з Андрієм Сибігою про перебіг мирних перемовин. «Ми прагнемо підтримати Україну та ухвалювані нею рішення в царині верховенства права, миру, безпеки та територіальної цілісності. Необхідно постійно звертати увагу на вплив цих рішень на Європу й решту світу», – зазначила міністерка.

Ананд зауважила, що наступного тижня це питання активно обговорюватиметься під час зустріч глав МЗС НАТО в Брюсселі.

Як повідомляв Укрінформ, учора Президент Володимир Зеленський зустрівся представницею Канади з питань відбудови України Христею Фріланд та обговорив допомогу в забезпеченні енергетичної стійкості та відновленні інфраструктури.

Укрінформ

ЗУСТРІЧ ІЗ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРОМ КАНАДИ

27 грудня 2025 р. в місті Галіфакс Прем'єр-міністр Канади Марк Карні прийняв Президента України Володимира Зеленського з офіційним візитом. Це вже другий візит Президента України до Канади цього року. Зустріч відбулася у вирішальний момент жакливого війни — тоді, коли спільні зусилля та потужність Сполучених Штатів, України, європейських союзників і Канади створюють умови для справедливого й тривалого миру.

З моменту повномасштабного вторгнення Канада надала Україні майже 22 мільярди доларів багатопрофільної допомоги, зокрема понад 12 мільярдів доларів прямої фінансової підтримки. Це робить Канаду одним із найбільших донорів відновлення та відбудови України. У той час як український народ переживає ще одну зиму російської агресії, Канада залишається непохитною у своїй підтримці України.

Продовжуючи потужну підтримку України, Прем'єр-міністр сьогодні

Прем'єр-міністр Канади Марк Карні і президента України Володимир Зеленський

оголосив про нові заходи, спрямовані на досягнення справедливого й тривалого миру. Канада оголошує про додаткове зобов'язання у розмірі 2,5 мільярда доларів для України, яке включає:

- фінансування, що дозволить Міжнародному валютному фонду надати Україні додаткові 8,4 мільярда доларів у межах розширеної програми фінансування;

- участь Канади у продовженні та розширенні призупинення обслуговування боргу України на суму до 1,5 мільярда доларів у 2025–2026 роках;

- державну гарантію за кредитом до 1,3 мільярда доларів у 2026 році для Міжнародного банку реконструкції та розвитку Світового банку з метою підтримки відбудови України;

- державну гарантію за кредитом до 322 мільйонів доларів у 2026 році для Європейського банку реконструкції та розвитку з метою підтримки імпорту газу в Україну та зміцнення її енергетичної безпеки.

У Галіфаксі Прем'єр-міністр Карні та Президент Зеленський провели двосторонню зустріч, під час якої обговорили останні події в межах поточних мирних переговорів. Прем'єр-міністр підтвердив повну та незмінну підтримку Канади України.

Прем'єр-міністр і Президент також взяли участь у телефонній розмові з європейськими лідерами для просування спільних зусиль задля безпеки та відновлення України. Через «Коаліцію охочих» та інші партнерства Канада працює над забезпеченням

справедливого й тривалого миру, який дозволить возз'єднати дітей з їхніми родинами, зміцнити Збройні сили України, забезпечити добробут українського народу та стримати Росію від будь-яких майбутніх загроз миру й безпеці України та Європи.

«Коли я стояв поруч із Президентом Зеленським у Києві на День незалежності України цього року, я чітко заявив, що Канада стоятиме з Україною протягом усієї цієї жакливого війни й тоді, коли нарешті настане мир. З цією метою Канада взяла на себе нові зобов'язання щодо підтримки України — не лише для того, щоб допомогти завершити цю війну, а й щоб допомогти українському народу відновитися та відбудуватися. Канада стоїть з Україною, адже їхня справа — свобода, демократія, суверенітет — є нашою спільною справою» заявив Прем'єр-міністр Канади Марк Карні.

Фото і текст Надія Лемко

ЗУСТРІЧАЄМО МАЛАНКУ У КАНАДІ

Українська громада міста Едмонтон активно готується до традиційного святкування Маланки-2026. Святковий захід, організований Спілкою Української Молоді (СУМ), відбудеться 10 січня та поєднає українські народні традиції, живу музику й дух єдності громади.

Святкування проведуть у Домі Української Молоді, де на гостей чекатиме незабутня атмосфера справжнього українського свята та багатої

культурної спадщини. Програма включає живу музику від гурту «Заповідь» із Торонто, виступи ансамблю пісні й танцю «Верховина», а також вихованців танцювальної школи «Дунай». Учасників свята також пригощатимуть традиційними українськими стравами, а вечір завершиться запальними танцями.

Усі зібрані кошти під час святкування спрямовуються на підтримку молодіжних програм та літніх таборів

СУМ. Ці ініціативи сприяють розвитку лідерських якостей, зміцненню культурної ідентичності та формуванню дружніх зв'язків серед української молоді в Канаді.

Окрім Едмонтону, святкування Маланки відбудеться також у Торонто та Вінніпезі. 10 січня Українська молодіжна організація СУМ спільно з Пластом організує в Торонто святковий вечір Маланки під назвою «Midnight in Kyiv». Гостей

очікують виступи гуртів «Ключ» та «Тиск», а також святкова атмосфера, натхненна сучасним українським духом.

У Вінніпезі святковий захід відбудеться в готелі The Fort Garry Hotel.

СУМ запрошує всіх охочих долучитися до святкування, щоб, за словами організаторів, «разом зустріти Новий рік — по-українськи».

Орест Гнатик

ЛІГА УКРАЇНЦІВ КАНАДИ – ТАНДЕР-БЕЙ ОРГАНІЗУВАЛА ПЕРЕДРІЗДВЯНИЙ ЗАХІД

Учасники у вирі творчої праці

Ліга Українців Канади – Тандер-Бей провела передріздвяний захід у Українському Національному Домі, який став справжнім центром спільнотної активності та культурного обміну.

Особливою подією заходу стала творча майстерня із виготовлення традиційного українського солом'яного павука. Учасники мали змогу долучитися до процесу створення унікальних декоративних виробів та відчути радість від колективної творчості. Під час заходу учасники виготовили понад 135 маленьких солом'яних конструкцій із

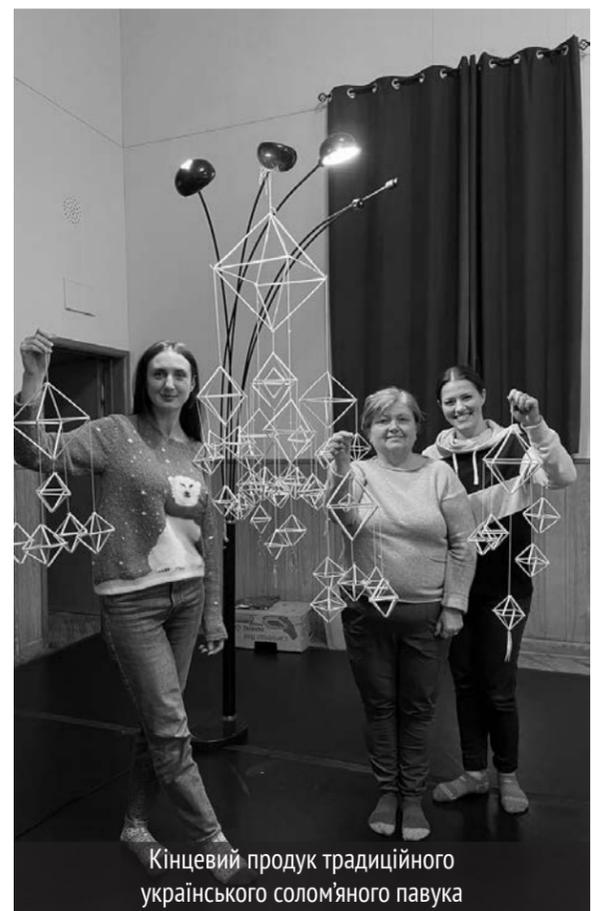
солом'яних павуків (dreamcatcher) у корінних народів Північної Америки, гіммелі (himmeli) у Фінляндії та Швеції, пузурі (puzuri) у Латвії, Sodai у Литві, та Боже око (Ojo de Dios) у Мексиці. Українська традиція солом'яних прикрас є невід'ємною частиною цього глобального культурного контексту.

Організатори наголошували на важливості збереження культурної спадщини, яка підтримує українську ідентичність у складні часи та сприяє розвитку спільноти.

Зустріч відбулася в рамках ініціативи Українського

клубу «Крила», що реалізується Лігою Українців Канади – Тандер-Бей за часткової підтримки Фонду Шевченка – Фонд розвитку громади ім. Темертея (Temerty Community Development Fund).

Надя Герелюк

Кінцевий продукт традиційного українського солом'яного павука

ОБ'ЄДНАНІ ПРОТИ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ

Ліга Українців Канади – відділ Едмонтон організувала важливу лекцію на тему «Російська дезінформація в Канаді: вплив та протидія», яка відбулася 5 грудня в Домі Української Молоді. Доповідачем події став сенатор Стен Кутчер, який детально проаналізував зростаючу загрозу дезінформації з боку Росії, яка впливає на Канаду та українську громаду.

Під час лекції сенатор Кутчер підкреслив стійкий і постійно зростаючий характер російської дезінформації, звернувши увагу на те, що окремі наративи спрямовані саме проти української громади в Канаді. Він наголосив на унікальній ролі українців Канади у протидії інформаційній війні, адже саме вони безпосередньо відчули на собі руйнівні наслідки агресії Росії.

«Протидія російській дезінформації вимагає активної, скоординованої стратегії, – зазначив сенатор Кутчер. – Важливо задіяти активність української діаспори, усі доступні форми соціальних мереж та навіть штучний інтелект, який

одночасно є зброєю Росії і інструментом для України у боротьбі з дезінформацією». Також було

Сенатор Стен Кутчер в Едмонтоні

Фото з сторінки Facebook Стена Кутчера

наголошено на необхідності тиску на канадських політиків задля підтримки України та використання всіх законних механізмів для блокування поширення російської дезінформації. Українська діаспора має унікальні можливості для протидії неправдивим наративам та інформування широкого загалу.

Лекція була організована за підтримки Фонду спадщини Марка Копінця, заснованого на честь члена української громади Марка Копінця, який помер 5 березня 2025 року. Марко Копінець був справжнім патріотом відомим своєю відданістю, щедрістю та невтомною працею на благо української громади. Його внесок у збереження української культури та спадщини залишиться в серцях усіх, хто його знав. Фонд спадщини Марка Копінця продовжує його справу, підтримуючи ініціативи, спрямовані на боротьбу з дезінформацією щодо України та українців, та нагадує про його невтомну відданість громаді та культурній спадщині.

Надія Лемко

В Канаді про Канаду

Біля Едмонтона невідомі навмисно завалили мобільну вежу

Фото: UkrNews

Поліція розслідує випадок умисного пошкодження мобільної вежі поблизу міста Дейсленд, що в Альберті, який стався на вихідних.

Служби були викликані до об'єкта Telus на Range Road 161 у неділю.

«Наша вежа в Дейсленді була серйозно пошкоджена та впала 21 грудня, через що деякі клієнти Telus залишилися без мобільного зв'язку», – заявив Мартін Нгуен із Telus для CTV News Edmonton.

Він уточнив, що інтернет, телебачення та домашній телефон не постраждали, а служба 911 залишалася доступною через інших операторів. Для підтримки зв'язку компанія активувала екстрений роумінг з партнерською мережею та розгорнула тимчасове обладнання, включно з мобільною вежею, щоб частково відновити послуги.

Причина інциденту невідома

RCMP повідомила, що, за попередніми даними, зловмисники перерізали один або декілька тросів вежі, через що вона впала. Оцінювані збитки перевищують \$800 000, а ремонт може зайняти кілька місяців.

«Мотиви поки невідомі. Це може бути або спроба викрасти метал, або акт вандалізму», – зазначив представник RCMP Трой Савінкофф. Він додав, що крадіжки дорогоцінних металів з промислових об'єктів в Альберті стають дедалі частішими, і пошкоджені об'єкти створюють небезпеку для персоналу.

Поліція наразі не має підозрюваних, розслідування триває.

В Альберті погодили формулювання питання для референдуму про вихід з Канади

Виборча комісія Альберти схвалила запропоноване формулювання питання для можливого референдуму про вихід провінції зі складу Канади.

Питання звучить так: чи підтримують жителі Альберти ідею припинення членства провінції в Канаді з подальшим утворенням незалежної держави.

За даними Elections Alberta, ініціатор кампанії – організація Alberta Prosperity Project – має час до початку січня, щоб призначити фінансового відповідального за петицію. Лише після цього група зможе розпочати збір підписів.

Для винесення питання на референдум організаторам необхідно зібрати майже 178 тисяч підписів протягом чотирьох місяців.

Запропоноване формулювання схоже на попередню версію, яку та сама організація подавала раніше, однак тоді її розгляд було призупинено через судову перевірку.

Ціни на кондомініуми в Торонто падають через зниження попиту

Ринок кондомініумів у Великому Торонто переживає складний рік: запаси нерухомості зростають, а попит рухається повільно, і ця тенденція

спостерігається по всій Канаді, йдеться в новому звіті REMAX.

У Canadian Condominium Report 2025 повідомляється, що через зменшення інтересу до квартир у кондомініумах у GTA та збільшення пропозиції ціни впали у багатьох регіонах країни. Середня ціна кондомініуму у GTA у 2025 році склала \$691 308, що на 5,1% менше, ніж у 2024 році (\$728 350). Продажі квартир також знизилися з 20 590 у 2024 році до 18 139 у 2025-му, або на 11,9%.

Попри загальне падіння, у деяких районах спостерігалось збільшення продажів. Зокрема, Bridle Path-York Mills-Sunnybrook та St. Andrew-Windfields відзначилися зростанням продажів на 33,6%, Bathurst Manor-Clanton Park – на 16,3%, Etobicoke West Mall-Islington City Centre West-Kingsway South – на 3,9%, а Don Mills-Banbury – на 3,5%.

«Ціни на кондомініуми значно знизилися від пікових рівнів», – зазначив Дон Коттік, президент REMAX Canada. – «Для фінансово підготовленого покупця, який купує вперше або хоче більшу квартиру, 2026 рік може стати рідкісною можливістю увійти на ринок за нижчою ціною. Ми очікуємо, що це вікно залишатиметься відкритим приблизно шість місяців, поки запаси не почнуть скорочуватися».

Звіт прогнозує, що сповільнення ринку триватиме до середини 2026 року через невизначеність навколо переговорів щодо торговельної угоди (CUSMA), економічний тиск від тарифів, зростання витрат на життя, майбутні іпотечні оновлення та нестабільність зайнятості.

Попередні продажі кондомініумів (pre-construction) значно сповільнилися порівняно з піковим періодом 2021–2022 років, коли низькі ставки та високий попит на оренду підживлювали ринок.

У Канаді майже всі ринки кондомініумів зазнали зниження цін, за винятком Едмонтона, Галіфаксу та Калгарі, де спостерігалось невелике зростання продажів. Найбільші падіння цін зафіксовані у GTA, Ванкувері та Фрейзер-Веллі.

Канадська економіка пішла на спад у жовтні

Фото: UkrNews

За даними Statistics Canada, у жовтні реальний валовий внутрішній продукт країни скоротився на 0,3 відсотка. Основним чинником спаду стало уповільнення в обробній промисловості.

Найбільше зниження зафіксували в галузях, пов'язаних із виробництвом товарів: їхній обсяг зменшився на 0,7 відсотка, при цьому саме промисловий сектор зробив найбільший внесок у загальне падіння.

Негативний вплив на економічні показники мав і затяжний страйк учителів в Альберті, який тривав понад три тижні. Через це сукупний показник державного сектору в жовтні знизився на 0,3 відсотка.

У сфері видобутку корисних копалин, кар'єрних робіт, а також нафтовидобування і газовидобування зафіксували спад на 0,6 відсотка, що нівелювало зростання, зафіксоване у вересні.

Будівельна галузь скоротилася на 0,4 відсотка – вперше за останні шість місяців.

Водночас попередня оцінка агентства щодо

листопада свідчить про можливе зростання ВВП на 0,1 відсотка, зокрема завдяки поживленню в освітньому секторі, будівництві та транспорті.

Канада призначила нового посла у США: ним став друг Карні

Марк Вайсман. Фото: Вікіпедія

Прем'єр-міністр Марк Карні призначив глобального інвестиційного банкіра та керівника пенсійного фонду Марка Вайсмана новим послом Канади у Вашингтоні.

За даними офісу прем'єра, Вайсман розпочне роботу 15 лютого та буде відповідати за ведення переговорів із США щодо перегляду угоди про вільну торгівлю.

Вайсман є давнім другом Карні та одним із перших, хто підтримав його кандидатуру, пожертвувавши максимальні \$1 750 на його передвиборчу кампанію, а також додатково \$1 750 Ліберальній партії під час квітневих виборів.

Він замінить Кірстен Гіллман, яка цього місяця оголосила про завершення своєї каденції.

Вайсман є членом Ради прем'єр-міністра з відносин Канади та США, створеної ще за часів Джастіна Трюдо. Трюдо не включив Вайсмана до складу ради, але Карні додав його одразу після того, як вступив на посаду прем'єра в березні.

55-річний Марк Вайсман народився в Ніагара-Фоллз, однак більшу частину дитинства провів у Берлінгтоні. Його батько працював сантехником і монтажником труб, а мати була фізіотерапевткою.

Вайсман має спільний ступінь магістра з бізнес-адміністрування та права, отриманий в Торонтівському університеті. На початку кар'єри він проходив стажування у Беверлі Маклаклан, коли та була суддею Верховного суду Канади.

Професійну діяльність Вайсман розпочав як юрист із питань злиттів і поглинань у міжнародній юридичній фірмі Sullivan & Cromwell – спочатку в Нью-Йорку, а згодом у Парижі. Пізніше він керував фондами акцій в Ontario Teachers' Pension Plan та очолював інвестиційний підрозділ Канадського пенсійного плану.

У 2016 році Вайсман став старшим керуючим директором і глобальним керівником напрямку активних інвестицій в акції в компанії BlackRock – найбільшому у світі управителі активів. У певний період його навіть розглядали як можливого наступника генерального директора BlackRock Ларрі Фінка. Однак у 2019 році Вайсман залишив компанію після того, як не повідомив про добровільні особисті стосунки з колегою.

Після цього він очолив Alberta Investment Management Corp. та активно виступав за розвиток сталих інвестицій, наголошуючи на економічних перевагах переходу до безвуглецевої економіки.

КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

- Кремлівський диктатор володимир путін заявив після переговорів американського та українського лідерів, що Росія й надалі виконуватиме цілі повномасштабної війни проти України, діючи відповідно до своїх планів і задумів Генерального штабу РФ.
- Грузія відправила Україні дев'ять генераторів для підтримки енергосистеми.
- США готові 15 років гарантувати безпеку Україні – Зеленський.
- Казахстан карає громадян, які воювали проти України.
- Британський боксер Ентоні Джошуа потрапив в автокатастрофу у Нігерії.
- Залужний залишається послом у Британії — чутки про відставку спростували.
- РФ звинуватила ЗСУ в атаці на резиденцію Путіна.
- Зеленський не виключив зустрічі з росіянами після серії перемовин із партнерами.
- Туск: Участь США в гарантіях безпеки – це успіх, але до завершення мирних переговорів ще далеко.
- Папа Римський передав Україні 100 тис. порцій супу швидкого приготування.
- Українці, які нині перебувають за кордоном, матимуть можливість узяти участь у референдумі щодо територіальних питань, якщо його буде проведено. Водночас підготовка такого голосування потребуватиме значного часу та створення відповідної інфраструктури. Про це президент України Володимир Зеленський заявив під час спільної пресконференції з президентом США Дональдом Трампом.
- Президент США Дональд Трамп заявив, що російський правитель Володимир Путін нібито налаштований на завершення війни проти України та "дуже серйозний" у цьому питанні. Про це Трамп сказав перед початком зустрічі з президентом України Володимиром Зеленським у Флориді, повідомляє "Європейська правда".
- У ніч на 27 грудня російські окупанти завдали комбінованого удару по Україні із застосуванням ударних БПЛА та ракет. За попередніми даними, протиповітряна оборона знешкодила 503 повітряні ворожі цілі.
- За рік частка українців, які вважають НАТО найкращою гарантією безпеки, впала до 38%.
- Пряма мова Зеленського на питання, на які кроки США готові піти, якщо росіяни продовжать війну і відмовляться від мирної угоди: "А альтернативи миру немає. Ми вважаємо з американцями – тут в нас позиція одна єдина, – що треба дипломатично закінчити війну, дотиснути Росію. Інакше війна продовжиться".
- Трамп запевнив медіа, що вірить у брехню Путіна про його бажання відбудувати Україну.
- Литва продовжує заборону транзиту товарів, що можуть використовуватися у війні проти України.
- Українські греко-католики вперше відслужили Літургію в Таїланді.
- Капелани на чолі з єпископом УГКЦ відвідали захисників на передовій.
- Суспільство та Церква в Росії - в глибокій деградації, - митрополит Борис Гудзяк.
- Митрополит Київський і всієї України Епіфаній 24 грудня 2025 року зустрівся у своїй резиденції з командувачем Сухопутних військ Збройних Сил України генерал-майором Геннадієм Шаповаловим.
- У російському Петербурзі силовики прийшли на зібрання релігійної організації "Школа єдиного принципу", яка начебто була створена в Україні та у якій молились за президента Володимира Зеленського.
- В Івано-Франківській області у громаді ПЦУ виник конфлікт через дату святкування Різдва.
- Сенатори США від обох партій засудили російські атаки по Україні на Різдво.
- Український хор заспівав "Щедрик" у різдвяному зверненні короля Чарльза III.

**Суспільно-політичний тижневик видає
Видавнича Спілка "Гомін України"
з обмінною порукою у Торонто Онтаріо Канада.
Виходить щовівторка (46 разів в році)**

«Гомін України» – орган Українських
Державницьких Організацій Канади
Редагує колегія.
Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА YEARLY SUBSCRIPTION

PUBLICATION MAIL		
Канада: \$75		Canada: \$75
Канада: \$100	STANDARD MAIL	Canada: \$100
ЗСА: \$120 USD		USA: \$120 USD
міжнародні: \$250		international: \$250

Tel. 416-516-2443 • homin@on.aibn.com • www.homin.ca
"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave.,
Toronto, Ont. M8Z 4B6

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол.
За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англійського додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

 ForumTV Canada
 @ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА
SONG OF UKRAINE

РАДІОПРОГРАМА "ПІСНЯ УКРАЇНИ"
1320 AM
SONG OF UKRAINE

Новини, події, вітання та пісні на замовлення
Від понеділка до п'ятниці в 9 год ранку на хвилі 1320AM
В прямому ефірі www.cjmr1320.ca

Song Of Ukraine, 9 Plastics Ave, Etobicoke ON M8Z 4B6
Телефон редакції: 416-572-8251
Email: sofu.radio@gmail.com
Facebook: facebook.com/SOFUradio

РЕДАКТОР ТА ВЕДУЧА НАТАЛКА ПОПОВИЧ

FRIENDS OF UKRAINE DEFENSE FORCES

DONATE TODAY

FOR E-TRANSFERS, PLEASE SEND TO FUNDFUDF@GMAIL.COM

FOR CHEQUE DONATIONS, PLEASE MAIL TO:

9 PLASTICS AVE., TORONTO, ON M8Z 4B6 CANADA

IN PERSON DONATIONS TO BCU FINANCIAL ACCOUNT #68139

У США ОЦІНИЛИ, СКІЛЬКИ РОБОЧИХ МІСЦЬ ЗАБРАВ ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ

За підсумками 2025 року ШІ пов'язують із десятками тисяч звільнень, але експерти сумніваються, що саме технології є головною причиною скорочень.

У США порахували, скільки робочих місць уже втратили працівники через поширення штучного інтелекту, повідомляє CNBC. За оцінками аналітичної компанії Challenger, Gray & Christmas, до кінця 2025 року через впровадження ШІ без роботи залишилися близько 55 тисяч осіб.

Загальна кількість скорочень у країні за цей період перевищила 1,17 млн, що стало найвищим показником з 2020 року, коли економіку вдарила пандемія COVID-19. Тоді в США було зафіксовано близько 2,2 млн звільнень.

Восени американські роботодавці активно оголошували про скорочення персоналу. У жовтні компанії заявили про звільнення 153 тисяч працівників, у листопаді - ще 71 тисячі. За оцінками аналітиків, на штучний інтелект у середньому припадає близько 7 тисяч втрачених робочих місць щомісяця.

Зростання інтересу бізнесу до ШІ пояснюють кількома чинниками. Серед них - прискорення інфляції та збільшення витрат, зокрема через тарифну політику. На цьому тлі ав-

томатизація та використання алгоритмів сприймаються компаніями як спосіб швидко скоротити витрати та підвищити ефективність у короткостроковій перспективі.

Раніше дослідники Массачусетського технологічного інституту дійшли висновку, що штучний інтелект потенційно може замінити до 11,7% робочих місць на американському ринку праці, забезпечивши роботодавцям економію на рівні \$1,2 трлн.

Водночас не всі експерти погоджуються з тим, що саме ШІ є ключовим фактором нинішніх звільнень. Деякі з них вважають, що технології стали зручним поясненням для кадрових рішень. Зокрема, дослідник Оксфордського інституту інтернету Фабіан Стефані зазначає, що в попередні роки багато компаній найняли надмірну кількість працівників, і нинішні скорочення є радше спробою виправити ці помилки, ніж прямим наслідком розвитку штучного інтелекту.

Фото: 21cbr.com
«Кореспондент»

Фото: Галицькі архівні пошуки

ВЕЛИКА КАНАДСЬКА МРІЯ: ЯК УКРАЇНЦІ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ ШУКАЛИ НОВЕ ЖИТТЯ У КАНАДІ

У міжвоєнний період Канада була одним із найпривабливіших напрямків заокеанської еміграції для мешканців Галичини, Волині та Полісся. Країна потребувала заселення великих сільськогосподарських земель на Заході, що стимулювало уряд активно залучати іммігрантів.

До Першої світової війни, між 1901 і 1914 роками, до Канади переселилося 3,1 млн осіб, серед яких 120–170 тисяч становили вихідці з західноукраїнських земель, – розповідає сторінка «Генеалогічні, історико-краєзнавчі та наукові дослідження» у Facebook.

Перша світова війна та економічна криза 1918–1921 років різко знизили еміграційний потік. Українців у Канаді вважали підданими «ворожих держав», і 1919 року ухвалили закон, що обмежував їхнє право купувати землі та отримувати громадянство протягом десяти років після війни. Частина переселенців навіть повернулася на батьківщину.

З переломом у 1923 році, коли економіка Канади почала швидко зростати, імміграційні потоки відновилися. Скасування обмежень для українців і активні заклики до сільськогосподарської колонізації стимулювали нову хвилю еміграції. Особливу роль у цьому відіграли залізничні компанії CNR і CPR, власники величезних земельних наділів.

Пік переселення припав на 1926–1930 роки, коли понад 71 тисяча українців виїхала до Канади – понад 70% усіх міжвоєнних емігрантів із

Західної України. Процес супроводжувався «еміграційною гарячкою»: агентства мореплавних компаній активно агітували людей виїжджати, а оформлення документів і витрати на проїзд були значними.

Світова економічна криза 1929 року та нові імміграційні обмеження знизили потік емігрантів після 1930 року. Вступний податок зріс до 1 000 доларів, а польсько-канадський судноплавний конфлікт ускладнив поїздки. Відновлення імміграції почалося лише з 1936 року завдяки покращенню економічної ситуації та підтримці фермерів.

Більшість переселенців були середньо-заможними селянами з капіталом щонайменше 1 500 канадських доларів. Вони оселялися переважно у степових провінціях – Альберті, Манітобі та Саскачевані, створюючи окремі українські спільноти, що стали відомі як «мала Україна».

Завдяки цьому тривалому еміграційному процесу зберігся великий масив документів: нормативні матеріали, обіжники, інформаційні бюлетені, звіти пароплавних компаній, списки емігрантів, листування та журнали реєстрації. Вони дають унікальне уявлення про масштаби та механізми української еміграції до Канади.

Про історію української еміграції та документи цього періоду можна дізнатися більше на сторінці «Генеалогічні, історико-краєзнавчі та наукові дослідження» у Facebook.

Ukrnews

У КОНГРЕСІ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ РОЗПОВІЛИ, ЯК БОРЮТЬСЯ З РОСІЙСЬКОЮ ДЕЗІНФОРМАЦІЄЮ

Українська громада Канади намагається всіляко протидіяти поширенню російської пропаганди.

Про це в інтерв'ю Укрінформу розповів виконавчий директор Конгресу українців Канади Ігор Михальчишин.

«Як громадська організація з обмеженими ресурсами, ми можемо насамперед вести публічний діалог, підштовхувати канадські безпекові служби до активніших дій та інформувати політиків про масштаби російської дезінформації», – сказав Михальчишин.

Він зауважив, що ресурси організації не співмірні з російськими, але «ми робимо все, що можемо». Зок-

рема, проводяться освітні заходи, це питання порушується на всіх рівнях, навіть долучилися до розслідування іноземного втручання у вибори в Канаді.

«Ми неодноразово звертали увагу канадського уряду на загрози для державних інституцій, на кібератаки та присутність сторінок російських державних органів на різних онлайн-платформах», – зазначив керівник КУК.

Як повідомляв Укрінформ, улітку МЗС України викрило системну кампанію російських фейків проти України в Африці.

Укрінформ

BCU Foundation
PRESENTS

RESILIENT HEARTS

AN EVENING WHERE COMPASSION MEETS ACTION

WITH CELEBRITY CHEF AND
ACTIVIST
YEVHEN KLOPOTENKO

SATURDAY | 21 | FEBRUARY
2026

\$250 TICKET
(416) 763-3388

OLD MILL TORONTO
21 OLD MILL ROAD, TORONTO
BCUFOUNDATION.COM

КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА ЯК ІНСТРУМЕНТ ВЛАДИ ПІД ЧАС ВІЙНИ

У четвер, 11 грудня, Дослідний Інститут «Україніка» організував лекцію, що відкрила нові горизонти розуміння взаємозв'язку мистецтва, політики та влади в умовах війни. Із доповіддю виступила Олександра Шкандрій, аспірантка (PhD student) кафедри політичних наук Університету Торонто. Лекція під назвою «Мистецтво війни: матеріальна культурна спадщина як ресурс конфлікту» вирізнялася глибоким аналізом, насиченістю візуальних матеріалів і яскравими прикладами з історії та сучасності.

Від самого початку доповідь окреслила ключову тезу: якісне мистецтво завжди є політичним. У світі, сформованому владою, конфліктами та конкуренцією наративів, мистецтво ніколи не є нейтральним. Політика, наголосила Шкандрій, спирається на уявленні про колективну ідентичність, а культурна спадщина відіграє визначальну роль у тому, хто має право правити, чия історія визнається легітимною і як виправдовується застосування сили.

Дослідження Олександри Шкандрій зосереджене на матеріальній культурній спадщині — пам'ятках, будівлях, монументах, творах мистецтва та артефактах, що втілюють історичну пам'ять. На відміну від нематеріальної культури, ці об'єкти є видимими, прив'язаними до простору й тому легше піддаються вимірюванню, моніторингу та, зрештою, атакам під час війни. Вона виділила три основні виміри їхньої цінності:

- Матеріальну — як джерело багатства, туризму та економічних ресурсів
- Символічну — пов'язану з ідентичністю, сенсом і відчуттям належності
- Стратегічну — що включає моральний вплив, пропаганду та обґрунтування територіальних претензій.

Мистецтво, за словами лекторки, є одним із найбільших глобальних ресурсів і часто називається третім за обсягами нелегальним ринком

Зруйнований Іванківський історико-краєзнавчий музей, який зберігав велику колекцію робіт художниці Марії Примаченко, Іванків, Київська область.

одним із перших його кроків стало створення так званого «міністерства старожитностей» — не лише для збагачення через грабунок, а й для контролю над історичними наративами, що забезпечують ідеологічну легітимність.

Однією з ключових тем лекції стала наративізація — процес формування історії відповідно до політичних вимог. Шкандрій наголосила: коли культурну спадщину неможливо «переписати» під ідеологію нового режиму, її часто знищують через бомбардування, підпали чи іконоклазм; грабують і нелегально вивозять; привласнюють і переосмислюють; або ж свідомо занедбують як політичний сигнал. Спроби Росії переінтерпретувати історію Київської Русі доповідь навела як яскравий приклад використання спадщини як інструменту імперської політики.

Звертаючись до історичних паралелей, доповідь простежила іконоклазм ще від часів Стародавнього Єгипту, де кожен новий фараон нищив символи попередника, утверджуючи власну владу. У XX столітті вона відзначила системний і профе-

пам'ятників як спосіб ідеологічного домінування. У XXI столітті іконоклазм дедалі більше перетворюється на політичний театр, що яскраво проявилось у знищенні культурних пам'яток талібами та бойовиками ІДІЛ у 2001–2015 роках — ретельно зрежисованих актах глобальної пропаганди.

Водночас Шкандрій наголосила й на прикладах спротиву та збереження спадщини. Зокрема, вона згадала мужність бібліотекарів у Тімбукту під час конфлікту в Малі (2012–2013), які таємно евакуювали безцінні рукописи, рятуючи їх від знищення. Ці історії, за її словами, демонструють, що культурна спадщина є не лише мішенню війни, а й простором стійкості.

Окрему частину лекції було присвячено Україні. За даними ЮНЕСКО, від початку повномасштабного російського вторгнення понад 514 об'єктів культурної спадщини було пошкоджено або зруйновано. За оцінками Міністерства культури України, постраждало близько 1,7 мільйона культурних об'єктів, тоді як Міжнародна рада музеїв (ICOM) повідомляє, що 16,5% культурних установ по всій країні зазнали ушкоджень — втрат, які здебільшого є непоправними.

Серед найбільш вражаючих прикладів Шкандрій назвала знищення музею Марії Примаченко, Маріупольського художнього музею, меморіального комплексу Бабин Яр, будинку «Слово» в Харкові — символу Розстріляного відродження, а також музею Григорія Сковороди. Масштаби пограбувань не менш вражаючі: понад

10 тисяч творів було вивезено з Херсонського художнього музею, а безцінні артефакти, зокрема мелітопольське скіфське золото опинилися на окупованих територіях. Навіть рештки тіла Григорія Потьомкіна були викопані та перевезені до Росії, що, ймовірно, вимагало спеціальної військової операції.

Попри існування міжнародного правового регулювання щодо культурної власності, лекторка підкреслила обмеженість механізмів реституції. Після включення викрадених предметів до музейних колекцій вони часто юридично фіксуються як неповернені. Навіть у війні, яку часто називають найбільш задокументованою в історії, з використанням супутникових знімків, геоданих і безпрецедентного моніторингу з боку ЮНЕСКО, ICOM, Heritage Emergency Monitoring (HeMo) та Index Lviv, процес відстеження й повернення культурних цінностей залишається надзвичайно складним.

Саме ці прогалини і становлять ядро дослідження Олександри Шкандрій. Поєднуючи дані про збройні конфлікти проекту ACLED з докладною документацією українських державних органів, громадських організацій та міжнародних інституцій, вона аналізує, коли і чому сторони конфлікту обирають знищувати військові або символічні об'єкти, і як ці рішення відображають коротко- та довгострокові стратегічні цілі.

У лекції також йшлося про суперечливі культурні постаті, зокрема Іллю Рєпіна, якого намагаються привласнити різні національні наративи, а також про роль культури як інструменту дипломатії на прикладі Олександра Кошиця та Української Республіканської Капели, чий закордонні гастролі мали чіткі політичні завдання.

Візуальним і символічним акцентом вечора став образ самої лекторки: Олександри Шкандрій була в хустці українського бренду OLIZ, на якій зображено картину Архіпа Куїнджі «Червоний захід» (1905–1908). Куїнджі, уродженець Маріуполя грецького походження, створив один зі своїх останніх шедеврів — захід сонця над Дніпром. Оригінал полотна зберігається в нью-йоркському Метрополітен-музеї, однак ескіз, що знаходився в Маріупольському художньому музеї імені Куїнджі, був викрадений російськими військами навесні 2022 року разом з роботами Айвазовського, іконами XIX століття та грецьким Євангелієм. Подальша доля цих експонатів досі невідома.

Лекція Олександри Шкандрій стала не лише інформативною, а й глибоко осмислюючою. Вона ще раз нагадала: руйнування культури рідко є побічним ефектом війни. Це свідомо стратегія, спрямована на людей, пам'ять та ідентичність. У політичному світі мистецтво — це не лише відображення суспільства, а потужна сила, що формує саму історію.

Фото і текст: Надя Герелюк

Олександра Шкандрій у шарфі українського бренду OLIZ з мотивом картини Архіпа Куїнджі «Червоний захід сонця» (1905–1908).

Олександра Шкандрій під час своєї лекції презентує картину Іллі Рєпіна «Не чекали» (1888), на якій портрет Тараса Шевченка.

після наркотиків та зброї. Озброєні угруповання давно усвідомили його силу. Коли ІДІЛ захопив територію,

сіоналізований грабунок мистецтва нацистською Німеччиною, а також радянську практику демонтажу

ного відродження, а також музею Григорія Сковороди. Масштаби пограбувань не менш вражаючі: понад

ОДЕЩИНА І СУМЩИНА: УДАРИ ПО СЛАБКИХ МІСЦЯХ

Міст через Дністровський лиман на Одещині. Фото: ovd.today

росія послідовно б'є по найуразливіших точках України — як у прифронтових регіонах, так і в глибокому тилу. Одеська область останніми тижнями знову стала мішенню масованих атак: удари завдаються по енергетичній, логістичній та критичній інфраструктурі. Особливу небезпеку становлять мости через Дністровський лиман, які фактично є артеріями, що з'єднують південну частину області з рештою країни.

Залізничний міст через затоку не функціонує вже тривалий час через регулярні обстріли. Уразливість автомобільного мосту в районі Маяків також була очевидною, однак системних рішень для його захисту так і не було ухвалено. Попри те, що з початку повномасштабного вторгнення минуло понад три роки, альтернативні маршрути та додаткові інженерні заходи залишалися на рівні обговорень. Лише після того, як ситуація наблизилася до критичної межі, питання набуло належної уваги.

Одещина має складну географію та логістику, що робить регіон особливо чутливим до ударів по інфраструктурі. Саме на це й розраховує ворог. Основна мета атак — не лише фізичні руйнування, а й морально-психологічний тиск на цивільне населення, спроба посилити відчуття ізольованості та спровокувати внутрішню напругу. Водночас експерти наголошують: попри складнощі,

повної ізоляції півдня Одеської області не буде — існують альтернативні маршрути постачання, зокрема через територію Молдови.

Паралельно тривожні події відбулися на Сумщині. Російські війська зайшли в прикордонне село Грабовське та вивезли звідти цивільних мешканців. Хоча офіційно це не називають спробою прориву, сам факт проникнення ворога на українську територію та організованого вивезення людей свідчить про серйозні прогалини в реагуванні. Подібні дії можуть бути як розвідкою боєм, так і підготовкою до ширших операцій.

Обидві ситуації — на півдні й півночі — об'єднує спільна проблема: відсутність системного, проактивного підходу. Часто рішення ухвалюються вже після того, як криза стала очевидною. Фахівці наголошують на необхідності глибоких організаційних змін у сфері оборони, зокрема в питаннях протиповітряної оборони та захисту критичної інфраструктури.

Росія уважно шукає наші слабкі місця й завдає ударів саме там, де опір найменший. Завдання України — не лише реагувати на загрози, а й передбачати їх, діючи на випередження. Без цього кожна нова атака ризикує перетворюватися на чергову кризу.

Михайло Гуцман

КИСЛИЦЯ І ФРІЛАНД ОБГОВОРИЛИ УЧАСТЬ КАНАДИ У ВІДБУДОВІ УКРАЇНИ

Христя Фріланд і Сергій Кислиця. Фото: Укрінформ

Перший заступник міністра закордонних справ України Сергій Кислиця провів зустріч зі спецпредставницею Уряду Канади з питань відбудови України Христею Фріланд.

Як передає Укрінформ, про це йдеться в повідомленні МЗС.

Сторони обговорили питання участі Канади у відбудові України, подальшу підтримку нашої держави та координацію зусиль з міжнародними партнерами.

Під час зустрічі значну увагу співрозмовники «приділили енергетичній безпеці та стійкості України» на тлі посилення ракетних ударів РФ по інфраструктурних об'єктах.

Зазначається, що українське зовнішньополітичне відомство поінформувало про початок підготовки до Міжнародної конференції з відновлення України (URC2026) у Польщі і висловило сподівання на участь у цьому заході Канади. Було також наголошено на важливості залучення канадських компаній до післявоєнної відбудови України.

«У контексті мирного процесу сторони підтвердили спільну позицію щодо необхідності досягнення справедливого та сталого миру на основі міжнародного права та Статуту ООН із надійними гарантіями безпеки для України», - відзначається у повідомленні.

Окремо відзначено важливість подальшої координації кроків із посилення санкційного тиску на РФ з метою послаблення її спроможності фінансувати і продовжувати війну.

Кислиця висловив вдячність Канаді за незмінну солідарність з Україною від початку повномасштабної агресії Російської Федерації. Він відзначив вагомий внесок Канади у зміцнення Сил оборони України.

Як повідомляв Укрінформ, Канада виділить близько 25 млн дол. США на навчання українських військових та надання їм нелетальної допомоги.

Укрінформ

ЧИ ЗМІНИЛАСЯ ПОЛІТИКА КАНАДИ ЩОДО УКРАЇНИ ЗА ПРЕМ'ЄРСТВА КАРНІ

Аналізуємо підсумки двосторонніх відносин за 2025 рік на контрасті з Трюдо

2025 рік у Канаді почався зі зміни політичної епохи. Замість емоційного Джастіна Трюдо країну очолив технократ Марк Карні, колишній керівник Банку Канади та Банку Англії, відомий своєю стриманою манерою поведінки. Очевидний контраст між ними влучно описав професор політології Акадійського університету Алекс Марланд: «Марк Карні не носить кольорових шкарпеток. Це питання символізму. Джастін Трюдо

був дуже популістським — він багато говорив, але не завжди реалізовував сказане. Карні — зовсім інший».

Для України ця відмінність у темпераментах має значення. І йдеться не про те, чи залишиться Канада союзником, адже підтримка Києва — незмінний елемент канадської зовнішньої політики вже тривалий час. Питання в іншому: яким буде характер цієї підтримки за прем'єра, що не надає значення публічному

символізму, цінуючи натомість порядок та передбачуваність?

УКРАЇНА — У ПРІОРИТЕТАХ, АЛЕ БЕЗ ПРОРИВІВ

Упродовж року Україна залишалася одним із ключових напрямів канадської зовнішньої політики. Оттава активно долучалася до всіх міжнародних майданчиків, на яких збиралися партнери України, і викорис-

товувала своє головування у Групі семи, щоб консолідувати підтримку. Водночас стиль реалізації цієї політики змінився. На відміну від Трюдо, який полюблив емоційні заяви, громадські зустрічі, демонстративну присутність, Карні діє набагато менш публічно. Колишня керівниця офісу Трюдо Карлен Варіян пояснює це так: «Трюдо виріс у політиці, а Карні

☛ Чи змінилася... стор. 11

ЛІТЕРАТУРА І МИСТЕЦТВО

LITERATURE AND ARTS IS SPONSORED BY THE UCRAINICA RESEARCH INSTITUTE BINGO

UCRAINICA

Delta
BINGO-GAMING

"РІЗДВЯНА ПОДОРОЖ ЯНГОЛЯТКА"

Учасники свята

Браво! Молодці!

Усім тим, хто організував свято для дітей та дорослих. Чудове старовинне приміщення Old Mill надзвичайно пасувало для теми вистави "Різдвяна подорож Янголятка". Цю чудову та теплу виставу написала Наталя Жмовка.

У виставі брали участь співочі ко-

лективи Співки Української Молоді в Торонто "Жайвір" та "Пролісок" під керівництвом Олеси Коник, піаністка Оксана Скіра.

Прикрашали виставу чарівні танцюристкі студії "Сяйво" під керівництвом Оленки Свідзінської, яка пізніше провела мастер клас із сучасного танцю.

«Лис Микита»

Було надзвичайною втіхою дивитись, як грають, співають, танцюють наші діти.

Усіх присутніх вітав Святий Миколай і роздавав дарунки. На свято завітав Лис Микита (Володя Петрух) – представник Кредитової Співки Будучність – головного спонсора свята. Лис Микита забавляв дітей і

дорослих, і кожен охочий робив світлини на пам'ять.

Надзвичайно велика подяка вчителям української суботньої школи Української Спадщини ім. Юрія Липи на чолі з директором Оксаною Сидорчук, які займалися з дітьми ручними роботами.

Дякуємо усім волонтерам, які організували свято і працювали під час свята: Галині Винник, Оксані Дичці, Наталці Калинич, Дарії Луців, ведучій Оксані Проців.

Дякуємо батькам, які приводять дітей до української громади, до наших співочих колективів, де діти вчать українських традицій та пісень.

Особлива подяка батькам "Жайвору" та "Проліску", які допомагали в організації свята і Любі Лаврович за пошиття костюмів.

Запрошуємо дітей до наших творчих колективів. Маєте питання, пишіть: ensembles.sum@gmail.com

Наталка Попович

Голова організаційного комітету

Співочі колективи Співки Української Молоді

Вертеп

Школярі зі школи Юрія Липи

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ФЕСТИВАЛЬ 2025

Український Музичний Фестиваль (УМФ) є неприбуткова харитативна установа, яку заснувала 1970 року у Торонто Марта Кравців-Барабаш. Її ціль є популяризування й поширення української музики в Канаді.

Український Музичний Фестиваль повстав як щорічна компетенція молодих лянстів, а згодом і інших музикантів, для виконання музики українських композиторів. Щороку

він дає змогу студентам виступати перед публікою та нагороджує стипендії спонсорства УМФ та місцевих установ. З 28 по 30 листопада 2025 року в приміщенні УНО в Торонто відбувся 55-й Український музичний фестиваль імені Марти Кравців-Барабаш.

Фестиваль об'єднав юних виконавців віком від 6 до 17 років, які представили твори українських композиторів та народну музику у виконанні на фортепіано, бандурі,

скрипці, акордеоні, сопілці, ксилофоні, а також у вокальних та ансамблевих категоріях. Програма охоплювала сольні виступи, дуети, тріо, квартети, секстети та ансамблі.

Професійне журі фестивалю — Назар Лозинський, Іриной Жук та Соня Климашко-Легенюк — відомі музиканти й педагоги з міжнародним досвідом, які не лише оцінювали виступи, а й підтримували молоді таланти фаховими порадами.

Фестиваль є важливою платфор-

мою для збереження й популяризації української музичної спадщини в діаспорі, а також джерелом натхнення для нових поколінь виконавців. Завершується кожна конкурсна сесія врученням грамот учасникам.

Український музичний фестиваль імені Марти Кравців-Барабаш вкотре підтверджує: українська музика живе, розвивається і звучить гордо далеко за межами України.

Михайло Гуцман

Журі та організатори. Зліва: Ольга Білейчук, Іван Підкович, Міка Шеперд, Іриной Жук, Галина Дзюрин, Надія Король, Назар Лозинський

Учасники фінального концерту 30 листопада

УКРАЇНСЬКІ ВЧИТЕЛІ ДІЗНАЮТЬСЯ ПРО ОСВІТУ В КАНАДІ

«Повернувшись додому в Україну з Канади, ми були сповнені вражень, натхнення та щирої вдячності», – прокоментувала Олеся Мандзюк, Заступниця Директора Освіти у Львові. «Торонто вразило нас з перших хвилин – своєю енергією, різноманітністю, красою природи та доброзичливістю людей».

Чотирьох освітян запросили переглянути, оцінити та, можливо, адаптувати побачене та почуте в канадських школах до власного освітнього середовища. Окрім пані Мандзюк, були присутні Андрій Закалюк, Директор Культури та Освіти у Львові; Оксана Росипська, Директорка початкової школи «Малюк»; та Ліда Андрушко, Директорка початкової школи «Світанок», усі зі Львова.

Метою обміну було продовження зміцнення зв'язків між освітянами Канади та України. Освіта – це постійна еволюція, спрямована на створення кращих систем, оскільки освіта в обидвох країнах змінюється, щоб задовольнити потреби своїх учнів та вчителів.

Тижневий візит охопив 16 шкіл та установ. Він розпочався в неділю відвідами Української католицької церкви Св. о. Миколая, потім продовжився поїзкою центром міста Торонто, відвідуванням мерії та різних культурних пам'яток.

Робочий візит розпочався в понеділок відвідами католицької школи східного обряду, Св. Димитрія, під керівництвом директорки Лілі Гордієнко – програма школи включає українську мову та культуру.

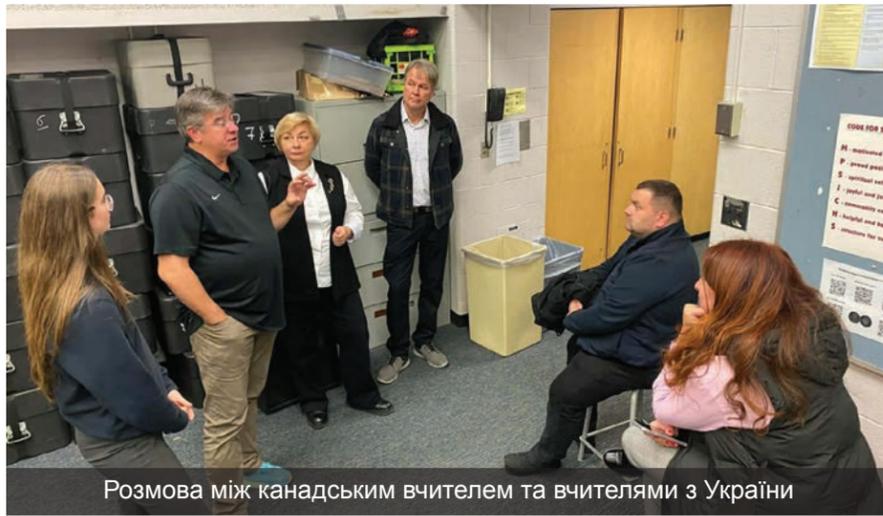
Після обіду запрошені вчителі вирушили до новозбудованої початкової школи Св. Лева з французьким зауренням. Тут вони спостерігали за учнями під час занять, перерви, за наглядом вчителя та впорядкованого повернення до класу. Це школа, де англійська є другою мовою.

У вівторок група відвідала Інститут Св. Володимира, включно з його гарним музеєм і великою українською бібліотекою. Їх познайомили з Українсько-Канадським Дослідчо-Документаційним Центром, бібліотекою Робарте Університету Торонто, Ресурсним центром Петра Яцика та Інститутом Шептицького.

Наступного дня група поїхала до Сент Кетерінс, де їх зустріли Орест та Ірина Гарас, колишній директор та керівниця відділу консультації West Niagara Secondary School. Це новозбудована школа з 1,780 учнями, розташована в сільській місцевості куди щодня приїжджає 73 автобуси заповнені учнями.

Кожна школа в Онтаріо має власний вебсайт і заохочує учнів регулярно його перевіряти. Ця діяльність впливає на кількість записаних учнів, державне фінансування та кількість курсів, які може пропонувати школа.

Ще однією привабою канадської освіти є її загальна оцінка у світовому рейтингу «PISA» для 15-річних учнів у галузях математики, природничих наук і читання. Канада увійшла до 10 кращих серед 79 країн, які брали участь у іспитах 2022 року.

Розмова між канадським вчителем та вчителями з України

У четвер українська делегація зустрілася з Директором Освіти Католицької Шкільної Ради Торонто, д-р Брендан Браун. Розмова була зосереджена на адаптації новоприбулих дітей до нових реалій і на тому, як їм можна допомогти. Шкільна Рада Торонто була прийняла сотні студентів з України, та розмістила по класах у мобільних приміщеннях та

понад 20 років. Пан Матійчик родом із Тернопільської області України та закінчив Чернівецький національний університет зі ступенем хімії.

Під час розмов пан Матійчик здивував відвідувачів, розповідаючи, що вчителів у Канаді заохочують добровільно присвячувати свій час позашкільній діяльності учнів, такій як клуби та команди (з математики, природничих наук, позашкільні хори, оркестри, фотоклуби, драматичні гуртки та різні спортивні команди).

Крім того, пан Матійчик наголосив, що канадські шкільні системи забезпечують учителів усіма необхідними інструментами та матеріалами для лабораторій хімії, біології та фізики. Він також описав систему оцінювання як 100% шкалу, яка відрізняється від 12-бальної системи, що використовується в Україні.

Запрошені вчителі дізналися, що деякі середні школи пропонують програму Міжнародного Бакалаврату, а всі – академічну/університетську, а також коледжну або загальну програму. Студенти можуть обирати бажаний напрям і курси, якщо відповідають вимогам.

Вони також відвідали Upper Canada College, приватний шкільний комплекс, де вже давно продемонстрували, чого може досягти приватна фінансова підтримка. Тут викладає літературу Софія Березовська, і вона провела туру. Школа споряджена

найновішим обладнанням і програмами, але все це має свою ціну. Відвідувачі взяли участь у розмові з директором про оцінювання учнів та очевидні успіхи.

Вкінці українські вчителі відвідали дві суботні українські школи: школу Св. Миколая (директор дякон Богдан Лехман) та школу Павла Юзика (директор Любов Славатинська). Обидві школи навчають українську мову, культуру та історію – предмети які університети можуть приймати як кредити.

Олеся Мандзюк підсумувала свій досвід так: «Ми повернулися з Канади сповненими вражень, натхнення та щирої вдячності всім, хто зробив цю освітню подорож можливою. Особливо цінним став досвід спілкування з представниками української громади – відкритими, щирими та надзвичайно активними. Їхня любов до України, незважаючи на тисячі кілометрів, відчувається в кожному слові та вчинку. Це чудове джерело натхнення та поради!»

Вона продовжила: «Відвідані школи продемонстрували надзвичайну різноманітність підходів до навчання – від інклюзивних практик до сучасних технологій які органічно вплетені у освітній процес.»

«Система управління освітою була вражаючою – інша за структурою, але дуже логічна, гнучка і орієнтована на підтримку вчителів і учнів. Моя особлива увага була зосереджена на програмах, навчальних планах і формуванні особистих освітніх траєкторій учнів у старшій школі! Є над чим поміркувати!»

Вона визнала, що ця поїздка дала не лише інформацію, а й бачення: освіту важливо розвивати через довіру, партнерство та спільні цінності.

Щира подяка була висловлена всім організаторам програми, освітнім установам, громадам і людям, які поділилися своїми домівками, досвідом і теплом: Богдан Колос, Софія Березовська, Надя Луців, Ірина Перегінець, Орест і Ірина Гарас, Ліля Гордієнко, Борислав Білаш і Оксана Винницька.

Пан Андрій Закалюк підсумував: «Ми відвідали заклади освіти різних рівнів – від початкових до старших шкіл та коледжів де ознайомились із освітніми процесами, що особливо актуально в контексті майбутньої реформи освіти в Україні. Ми відкрили для себе життя української громади – суботні школи, культурні та академічні центри, музеї та бібліотеки – і відвідали місцеву Раду Освіти, де обговорювали питання автономії школи, лідерства та освітнього менеджменту.

Ми повернулися додому з новими ідеями, думками та натхненням. Дякуємо нашим партнерам за їхню відкритість, підтримку та спільну віру в силу освіти.»

Окремо належить подяка Канадсько-Українській Фундації за фінансування успішного тижневого досвіду в Торонто.

Автор: Богдан Колос

Вчительська делегація в школі св. Лева з директоркою першою зліва

інших доступних місцях.

Українські вчителі зустрілися теж з колегами в школі Michael Power-St. Joseph High School, у якій навчається понад 2000 учнів, приблизно 10% з яких мають нещодавнє українське походження.

В цій школі запрошені вчителі зустріли Ігоря Матійчика, одного із багатьох українських вчителів школи, який викладає хімію в Канаді вже

Вчителі в суботній школі Павла Юзика. Зліва Ліда Андрушко, Олеся Мандзюк, Борислав Білаш, Богдан Колос, Іра Перегінець, Оксана Розирська, Андрій Закалюк, Любов Славатинська (Директорка).

ЧИ ЗАКІНЧИТЬСЯ ВІЙНА В 2026: ДУМКИ ПОЛІТИКІВ І ЕКСПЕРТІВ

2025 рік приніс Україні безліч прикладів для обговорень. Новини сипалися, наче з рогу достатку, і найчастіше були не надто приємними. Скоріше за все, 2026-й буде таким самим.

Вже зараз перед державою стоїть безліч питань: де знайти гроші, що буде з переговорами та підтримкою України, якою буде міжнародна, внутрішня та фронтова ситуація, тощо. Населення також стоїть перед схожими викликами, але вже на своєму рівні: що буде з цінами на продукти та комуналку, чи буде робота, якою буде ситуація зі світлом і теплом в домівках, чи посилять мобілізацію, з якою швидкістю рухатиметься фронт, etc.

Однак, мабуть, жодне питання все ж не хвилює українців так, як одне: коли закінчиться війна? Адже саме війна є ключовим фактором нестабільності, вона «отруює» суспільство і державу, а також щоденно призводить до все нових і нових втрат: як людських, так і матеріальних.

То чи є шанси на те, що вже в 2026 році нарешті настане омріяний мир? Видання UA.News разом із політиками та експертами розбиралися в питанні.

Мир чи війна в 2026: що кажуть політики

Оцінки того, чи є шанси за завершення війни в наступному році, дуже різняться в залежності від спікера. Що казати, коли подекуди одні й ті самі політики кажуть взаємовиключні речі буквально з різницею в один-два дні. Однак загалом, якщо прослідкувати за риторикою українського лідера та західних керівників, можна помітити, що вони останнім часом оцінюють шанси на мир стримано-позитивно.

Так, станом на зараз продовжуються активні переговори між українською та американською сторонами. На цьому тлі президент **Володимир Зеленський** заявляє, що триває важка, але конструктивна робота над майбутнім миром. За його словами, вже готуються відповідні документи, хоча подробиць голова держави не розкриває. Однак нещодавно він заявив, що є шанси на мир в 2026-му, а документи з приводу гарантій безпеки (фундаментально важливе питання для України) готові «на 90%».

«На мій погляд, все можливе, що ми повинні були зробити для перших драфтів, вже є. Виглядає все це сьогодні достатньо достойно. Перші напрацювання готові майже на 90%.

Це саме ті деталі, які важливі для нас: на що може розраховувати наша армія і Україна після підписання (миру — ред.), наскільки сильними ми можемо бути», — зазначив Зеленський.

Втім, слова президента все ж необхідно сприймати з певною долею критики. Адже про те, що «в наступному році є шанси закінчити війну», він послідовно каже з кінця 2022 року — а на календарі вже майже 2026...

Канцлер ФРН **Фрідріх Мерц** дещо обережніший в своїх словах. Він регулярно заявляє, що Росія готується воювати з Європою, а тому Німеччина і весь ЄС мають активніше готувати власні збройні сили на випадок конфлікту. Німецького лідера складно назвати оптимістом в цьому питанні. Втім, нещодавно він сказав, що бачить «невеликий шанс» на те, аби в 2026 році настало «перемир'я» (не мир!) в Україні.

«У нас з'явився шанс для справжнього мирного процесу (у 2026 році — ред.). Він ще малий, але реальний... Ми тижнями працювали над досягненням перемир'я. Тепер, коли всі знають ціну війни, настав час говорити про ціну миру», — зазначив Мерц.

На цьому тлі президент Франції **Еммануель Макрон** займає більш «яструбину» позицію. Він регулярно повторює, що Путін не хоче миру — хоча буквально на днях заявив, що Париж хоче відновити діалог із Москвою. Макрон також казав, що його країна ніколи не підтримає «мир за рахунок України». Що ж стосується припинення війни, то це, на думку французького лідера, можливо станеться «до 2027 року».

«Я сподіваюся, що мир буде досягнутий до 2027 року. І я вважаю, що останні місяці були позначені рішеннями, які стали справжніми поворотними моментами», — впевнений Макрон.

Президент Фінляндії **Александр Стубб** відомий, з одного боку, як «яструб», з іншого ж — як оптиміст стосовно мирного врегулювання. Всередині грудня він заявив, що «настав час для миру» і що наразі відбувається «критично важливий етап» переговорів. Також фінський лідер впевнений, що мирна угода готова вже на 95%. Звідки в нього така інформація, Стубб не уточнив.

«Ми майже досягли всього, але

найскладніші 5% (до мирної угоди — ред.) все ще залишилися», — вважає Стубб.

При цьому президент Фінляндії впевнений: Україна в жодному разі не повинна відмовлятися від територій. Нагадаємо, що сама Фінляндія після Зимової війни 1939-40 років уступила СРСР майже 10% своєї території, визнала це на офіційному рівні, відмовилася від повернення земель та встановила прагматичні економічні відносини з Москвою.

Найголовнішим оптимістом планети залишається президент США **Дональд Трамп**. Він постійно коментує хід мирних переговорів та щоразу робить позитивні заяви. За словами американського лідера, який явно хотів досягти миру до Різдва за західним обрядом, є «дуже хороші шанси» на закінчення війни в 2026-му. Втім, іноді в нього все ж проривається невпевненість, і подекуди Трамп каже, що «не знає», чи вийде помирити Україну та Росію.

«Переговори по Україні та Росії

тривають... Я сподіваюся, ми зможемо це владнати. Ми ведемо переговори, переговори проходять гарно. Ми вирішили всі ці війни. Єдина, яку я ще не вирішив — це Україна і Росія... Я зроблю все, що буде потрібно. Я би хотів, аби це припинилося», — заявив Трамп буквально сьогодні, у вівторок 23 грудня.

З оптимізму очільника США вже багато хто сміється — свого роду «сміх крізь сльози». Однак не варто забувати, що посада президента Америки є такою, на якій слова не відображають реальність, а формують її. Тож можливо, що навіть оптимістична риторика Трампа потроху, але все ж наближає мир.

Врешті, неможливо завершити цей блок без ключового винуватця та агресора у цій війні — **владіміра путіна**. І ось його заяви точно не дають приводу навіть для найобережнішого оптимізму. Нещодавно він провів пряму лінію, де заявив, що Росія, авжеж, нібито хотіла би, аби в 2026 році «не було ніяких конфліктів». Москва також нібито «готова до переговорів». Однак навряд чи це щось більше, ніж звичайна політична риторика. Буквально перед цим путін неодноразово повторив, що «цілі СВО будуть виконані». Власне, це і є його ключовою програмою на 2026 рік.

Закінчення війни в 2026: думки експертів

Політолог, директор Українського інституту політики Руслан Бортнік вважає, що шанси на мир в 2026 році є. Але все це залежить від цілої низки факторів.

«Думаю, що шанси на завершення війни в 2026 році є. Важливо: це якщо ми говоримо про перемир'я. Тому що повне завершення війни в 2026 році вкрай мало ймовірно. А от досягнення якогось перемир'я, можливо хоча б тимчасового — на це є більше шансів, і сьогодні я їх оцінюю десь у 30% протягом 2026 року. Все буде залежати від того, як сторони оцінюють свої ресурси, свої можливості для продовження війни, все залежатиме від ситуації на фронті, від внутрішньої стабільності і від спроможності сторін зберігати зовнішню підтримку: для України це західна допомога, для Росії — фак-

тор Китаю. Але все ж таки рівень втрат, рівень виснаженості сторін і американський тиск — а Трамп буде поспішати, він хоче досягнути результату до виборів в Конгрес до осені 2026 року — будуть створювати передумови і певні шанси для припинення чи бодай призупинення активної фази бойових дій. Також багато що залежить від громадської думки. Якщо суспільний тиск на владу в Росії і в Україні буде посилюватися з метою припинення бойових дій та досягнення мирної угоди, тоді вірогідність миру також буде зростати», — впевнений Руслан Бортнік.

➔ Закнчення на стор. 11

ЧИ ЗМІНИЛАСЯ ПОЛІТИКА КАНАДИ ЩОДО УКРАЇНИ ЗА ПРЕМ'ЄРСТВА КАРНІ

→ Закінчення з стор. 7

— ні. Він не політик за професією, тож демонструє менше символізму й більше структурності».

Україна для Карні така ж важлива, як і для Трюдо, однак ставлення до неї тепер — менш персоналізоване й більш інституційне. Роль у формуванні політики дедалі більше переходить від особисто прем'єра до профільних міністерств.

ВІЙСЬКОВА ПІДТРИМКА: ДИСЦИПЛІНА ТА ПЕРЕДБАЧУВАНІСТЬ

У військовій сфері Канада протягом року зберігала сталість і передбачуваність. Військова допомога надходила регулярно, тренувальна місія UNIFIER тривала, й Оттава брала активну участь у координації союзників у межах НАТО та Контактної групи («Рамштайн»). Особливістю підходу Карні стало уникнення різких кроків: допомога не зростала стрибкоподібно, не супроводжувалася гучними анонсами та не використовувалася для внутрішньополітичних цілей.

Фото: Фото: unsplash

Інший колишній співробітник прем'єрського офісу Трюдо Джонатан Калес зауважує: «Карні зробив офіс прем'єра значно формальнішим. Менше політичних розрахунків, більше процедур. Офіс працює майже

як корпорація». Такий підхід забезпечує стабільність, але водночас обмежує простір для стратегічних ініціатив. Канада виконує свої союзницькі зобов'язання, але рідко є ініціатором нових форматів підтримки України. Для нас це означає передбачуваність, однак і відсутність проривів.

САНКЦІЇ ТА ФІНАНСОВА ПІДТРИМКА: ПОЛІТИЧНА СТАЛІСТЬ БЕЗ РОЗШИРЕННЯ

Санкційна політика Канади теж залишалася послідовною. Уряд Карні долучався до нових пакетів обмежень проти Росії й не відходив від попередньо ухвалених рішень. Особливою темою залишається використання заморожених російських активів. На словах Канада далі підтримує цю ініціативу, однак механізми її реалізації на національному рівні досі не розроблені.

Цьогоріч Канада не створювала нових масштабних двосторонніх програм фінансової підтримки України, проте долучилася до багатьох міжнародних пакетів. За словами Калеса, уряд Карні концентрується на «виконанні зобов'язань», а не на створенні нових інструментів. У фінансовому вимірі це означає послідовність без інновацій.

ВІДБУДОВА УКРАЇНИ: ПОТЕНЦІАЛ, АЛЕ НЕ СИСТЕМНІСТЬ

Канада декларує зацікавленість у довгостроковій участі у відбудові України, зокрема у сферах енергетики та критичної інфраструктури. Однак у перший рік уряду Карні цей інтерес не перетворився на масштабну програму. По-

казовим у цьому плані є те, що призначена весною на посаду спецпредставниці Канади з питань відбудови України Христя Фріланд уже влітку, імовірно, покине цю позицію.

Досить обмеженою поки що залишається й реальна участь канадського бізнесу в українських проєктах. Канада загалом має значний потенціал для участі у відбудові, але для цього потрібна цілісна урядова стратегія, якої ще немає.

УКРАЇНСЬКА ДІАСПОРА: МЕНШЕ СИМВОЛІЗМУ, БІЛЬШЕ ІНСТИТУЦІЙНОСТІ

Українська громада Канади традиційно відіграє значну роль у формуванні політики Оттави щодо України. За часів Трюдо це проявлялося в регулярних зустрічах та публічних виявах солідарності. Проте стиль Карні — інший. Чинний прем'єр-міністр не виступає на діаспорних подіях й уникає медійних форматів, однак заохочує регулярний робочий діалог. Його підхід перегукується із ширшим стилем уряду: менше емоцій, більше процедур і системності. Але водночас прем'єр-міністр Карні все ж знайшов змогу відвідати Україну під час однієї зі своїх перших закордонних подорожей.

За словами професора Марланда, у Канаді тепер існує запит на лідера, не схожого на типового політика. «Карні чудово відповідає цьому запиту», — говорить він. Це стосується і взаємодії з громадою: прем'єр не намагається «привласнити» українську тему, усвідомлюючи її значення для збереження суспільного консенсусу стосовно підтримки Києва.

ВІДНОСИНИ ЗІ США: ПЕРСОНАЛЬНІ ЖЕСТИ НЕ ВИЗНАЧАЮТЬ ПОЛІТИКУ

Важливим контекстом для канадсько-українських відносин є політика Оттави щодо Вашингтона — голов-

ного стратегічного партнера Канади. Відносини Марка Карні з президентом США Дональдом Трампом виглядають значно менш напруженими, ніж були у Трюдо. Однак колишній радник Трюдо з питань торгівлі Браян Клоу закликає не перебільшувати роль персональної дипломатії. «Часто доводиться чути: якщо Трамп говорить про Карні позитивно, то позиції Канади поліпшуються. Утім, канадську переговорну стратегію Трамп критикує так само, як за часів Трюдо», — зазначає Клоу. За його словами, у торговельних і безпекових питаннях «особисті стосунки — не вирішальний фактор». Для України це означає, що політика Канади щодо підтримки Києва залежить не від міжособистісної хімії між лідерами США та Канади, а від міждержавних відносин, які тепер перебувають не на піку.

ПІДСУМОК: РІК КЕРОВАНОЇ СТАБІЛЬНОСТІ БЕЗ СТРАТЕГІЧНИХ ЗРУШЕНЬ

Отже, перший рік Марка Карні на посаді прем'єр-міністра Канади продемонстрував сталість і передбачуваність канадської політики щодо України. Допомога триває, санкційний тиск зберігається, участь у міжнародних форматах — незмінна. Хоча Карні не став архітектором нової української стратегії, він не відмовився від системи підтримки, яку вибудував його попередник.

Другий рік прем'єрства Карні покаже, чи зможе Канада перейти від стабільної підтримки до активнішої ролі в питаннях безпеки й відбудови України. 2026-й продемонструє, чи зможе Оттава запропонувати власні ініціативи, що посилять українську стійкість і глобальну позицію.

Максим Наливайко,
Оттава

ЧИ ЗАКІНЧИТЬСЯ ВІЙНА В 2026:

→ Закінчення з стор. 10

Політолог, директор центру «Третій сектор» Андрій Золотарьов зазначає: 2026 рік стане періодом, коли війна продовжиться. При цьому триватимуть два паралельних процеси: переговори будуть йти, але війна все одно продовжуватиметься.

«На жаль, це так, бо передумов для швидкого закінчення війни майже немає. У кожного свої причини. Зеленському буде дуже важко прийняти навіть трампівські умови, подати їх суспільству як перемогу. Путін вважає, що бойовими діями досягне набагато більше, ніж політичним шляхом. За таких умов, і враховуючи те, що Україна отримала підтримку з боку європейських країн на 90 мільярдів, я гадаю, що найближчі півроку навряд чи дійде до припинення бойових дій. На жаль, ми і далі бу-

демо втрачати території, і далі будемо втрачати людей, і далі будемо втрачати залишки економіки. Можливо, у другій половині 2026 року щось зміниться», — розповідає експерт.

За його словами, у кожній стороні є свої резони. Наприклад, для Європи важливо, аби Україна виграла час, доки ЄС зможе переозброїтися та модернізувати власний ВПК.

«Трамп, якщо не вдасться досягти якогось компромісу, може взагалі втратити цікавість до цих перемовин і переключитися на інші питання на кшталт конфлікту з Венесуелою або щось інше. Також восени відбудуться довибори до Конгресу та Сенату, де Трамп ризикує втратити республіканську більшість. Якщо це станеться хоча б в одній палаті, він перетвориться на late duck, «кульгаву качку». Мож-

ливо, на це і розраховують лідери європейських країн: що після цього можна буде заштовхати Трампа в порядок денний Байдена. Але не треба забувати, що все це буде відбуватися за рахунок України, на жаль», — резюмував Андрій Золотарьов.

Підбиваючи підсумки, можна з високою долею впевненості сказати: навряд чи війна закінчиться у 2026 році, як би всім нам цього не хотілося. Допоки в усіх ключових сторін конфлікту (окрім США) існує базова установка на те, що на полі бою вони зможуть досягти більшого, ніж на дипломатичному фронті — навряд чи варто очікувати на якесь «чудо миру». І взагалі ніяких «чудес» у таких речах, як війна, політика та геополітика, зазвичай не буває. Українцям давно пора подорослішати і прийняти цей простий факт.

Владі ж необхідно чесно говорити

з народом та окреслювати перспективи такими, якими вони є насправді, а не в фантазіях чи публічних промовах, написаних спічрайтерами. Соціальна психологія неодноразово довела, що «емоційні гойдалки» та життя в постійному стресі і очікуванні є дуже небезпечними факторами для загальної стійкості суспільств. Коли люди цілий рік чують про те, що «мир настане ось-ось», а потім його не настає, тим часом як війна лише посилюється — кратно зростають ризики депресії, апатії, тотального розчарування та повної втрати мотивації.

Тож як би не хотілося зворотного, але 2026 рік, скоріше за все, стане ще одним роком війни — на превеликий жаль.

Фото: ua.news
Автор: Микита Трачук
ua.news

ІСТОРІЯ БОЙОВОГО МЕДИКА, ЯКИЙ ДОПОМІГ ТРЬОМ СОТНЯМ ПОРАНЕНИХ

Ярослав Галас
Українська Правда

У свої 35 Ярослав має стільки яскравих подій, що їх вистачило б на кілька біографій. Хворобливий від народження, він у юному віці стрибав із парашутом, пробував себе в різних амплуа і навіть пройшов відбір у Французький іноземний легіон. Енергійний і невтримний, Ярослав шукав драйву в різних місцях, однак справжній адреналін хапнув удома, на російсько-українській війні.

Уже понад три роки боєць служить бойовим медиком у гірсько-штурмовій роті, й за цей час, за найскромнішими підрахунками, надав допомогу трьом сотням поранених.

"Мені разів 10 дзвонили з Французького іноземного легіону, просили повернутися..."

Позивний бійця – Литва, і це пояснюється його походженням. Ярослав народився в Клайпеді в українській родині, його батько служив у торговельному флоті. Хлопчик відвідував місцевий дитсадок і паралельно з українською вільно говорив литовською.

Однак коли йому виповнилося 5, сім'я переїхала в Україну, на Черкащину. Далі були школа, технікум, робота, зокрема за кордоном.

Місце народження й знання литовської давало Ярославу право до 21 року автоматично отримати литовське громадянство (варто було лише написати заяву в посольство). Завдяки якому він міг легально працювати в країнах Євросоюзу. Хлопець думав над цим, однак, зрештою, так і не звернувся в посольство.

"СПОЧАТКУ БУЛО ДУЖЕ ВАЖКО БАЧИТИ ЗАГИБЛИХ, АЛЕ ПОТІМ СТАВСЯ ПСИХОЛОГІЧНИЙ ЗЛАМ".

На строкову службу його не взяли через хворобу, утім, всупереч проблемам зі здоров'ям, юнак активно займався спортом і навіть стрибав із парашутом. А далі наважився на авантюру – подався у Французький іноземний легіон.

– Я працював у Чехії, друг запропонував, він теж ішов, – згадує Ярослав. – Мені 20 років, неодружений, вільний, і я так собі – давай, спробую! Добрався з Праги у французьке місто Обань, знайшов під вечір штаб легіону, постукав. Вийшов капрал і каже: "На сьогодні прийом закінчено, чекай завтрашнього ранку". А в мене 20 євро в кишені. То я там на лавці й просидів...

Наступного ранку Ярослав подав документи, пройшов різні співбесіди, здав фізичну підготовку. Його відібрали й уже платили добові, але через кілька тижнів претендентів направили на ще на один IQ-тест, який

виявився заважким для не носіїв французької чи англійської.

– Наприклад, питання були пов'язані з порядковими номерами букв у французькому алфавіті. Цей тест пройшли відсотків 10 претендентів, і мене відсіяли також. Капрал-шеф у тому підрозділі був із Луганська, то він сказав: "Підучися й повертайся – ми тебе точно візьмемо".

Ярослав повернувся в Україну, взяв участь у Революції Гідності на Майдані, потім поїхав на заробітки в Польщу і згадав про Легіон аж у лютому 2015-го. Цього разу все пройшов без проблем, у зокрема психологічний тест у "гестапо" (так називали комісію, яка всіляко провокувала претендентів і спостерігала за реакцією).

Новобранцю видали військову форму й перекинули в Марсель. Перед підписанням контракту залишилося пройти ще одну медичну комісію, яка мала по суті формальний характер.

– А в мене якраз розкришився зуб. І медик (марокканець) сказав: "Йди вилікуй, а далі підпишеш контракт."

Бо якщо підпишеш зараз, ми зобов'язані лікувати тебе за рахунок Легіону". Я пішов по стоматологах, а там усе збюрократизовано, по медкартках.

Один погодився вилікувати зуб і запропонував 700 євро. У мене всього 200, то кажу – мені вже краще видалити. А стоматолог на це: "Якщо зуб можна вилікувати, я не можу його видалити". Тоді я плюнув і поїхав геть. Мені потім разів 10 дзвонили з Легіону, просили повернутися...

За рік Ярослав одружився і, здавалося, заспокоївся, особливо, після народження сина. Почав працювати в Києві в невеликій фірмі, що оформляла документи на будівництво. Там його й застало повномасштабне російське вторгнення. Відправивши рідних до знайомих у Чехію, Ярослав пішов у військкомат, однак його відмовилися мобілізувати через "білий квиток", отриманий ще в юності.

– Я повернувся до роботи, але не надовго. У липні росіяни вдарили ракетами по Вінниці, тоді загинули й військові, й цивільні, діти. Мене перемкнуло, я знову пішов у військкомат

і наполог на мобілізації.

"Мій перший штурм... Страшно взагалі не було, ми не розуміли, що відбувається, а просто йшли..."

У наступні два місяці новобранець пройшов три навчальні курси на бойового медика – в Україні й Британії. І на початку жовтня став бійцем 128 окремої гірсько-штурмової Закарпатської бригади. У той період вона вела контрнаступ на Херсонщині.

– 5 жовтня увечері мене доставили на бойову позицію гірсько-штурмової роти в посадці. Я не встиг толком познайомитися, але почув, що незадовго до цього в роті загинули два бойові медики. А 6 жовтня зранку – штурм.

То був важкий штурм, піхотинці пішли в лоб і нарвалися на досвідчених, добре озброєних десантників, яких прикривали танки.

– Почалися втрати, і ротний кричить у рацію: "Ярослав, там "300", біжи з напарником і надай допомогу!" Ми біжимо, по нас лупить танк прямою наводкою, я тричі на спину падав. Добігли, мій перший поранений – чоловік за 50 років, котрому танковим снарядом відірвало ногу вище коліна. Поруч ще один боєць із посіченими осколками руками, ногами й обличчям. Починаю мотати поранену ногу, витягаю знебол і затискую зубами. Знову приліт, мене кидає на землю, шприц випадає. Навколо все в крові, бруді, поранений кричить, у мене після прильоту туман у голові (контузія). Шукаю серед листя шприц, колю знебол, залітає квадрик, забирає й вивозить пораненого...

У тому бою кожні 15 хвилин двоєтрое бійців підрозділу отримували поранення. Ярослав бігав між позиціями, надаючи допомогу, і навіть не думав, що й сам може бути ціллю для ворога.

– Той перший мій штурм... Страшно взагалі не було, ми просто не розуміли, що відбувається. Не мали жодного досвіду, а просто йшли – і все було на довірі й підтримці. Це вже тепер я розумію, що може статися... А поранений із відірваною ногою вижив. У нашій роті служив його син, він потім дзвонив і дякував, що врятували батька, не кинули...

Ярослав брав участь і в наступних штурмах, не всі вони були вдалі.

Підрозділ розбивали, починалися втрати, хлопці відкочувалися, а далі знову йшли вперед. Аж поки росіяни не дотиснули, й ті почали тікати, кидаючи зброю й техніку. Після Херсонщини підрозділ вивели на невелике відновлення, а далі перекинули на Донбас, Бахмутський напрям.

– Для мене найважче було саме на Донеччині, я по 20 годин не спав, весь час літав за 300-ми. У нашій роті тоді за кілька тижнів загинули 16 хлопців плюс дуже багато поранених. А в крайній день, коли мали виходити, потрапили під дружній вогонь. Росіяни стояли дуже близько, за 70 метрів, і сусідній підрозділ, не розібравшись, відкрив вогонь по нашому бійцю. Ми евакуювали пораненого, закинули на МТЛБ (гусеничний броньований тягач), я вирвав у бійця шмат термухи й затампонував рану. МТЛБ загорівся, ми гасили його на ходу. Непросто все це згадувати...

Загалом Ярослав надав допомогу трьом сотням поранених, це якщо рахувати дуже скромно. На його руках ніхто не загинув, однак були важкі поранені, що пізніше помирили від ран.

– У нашій роті хлопці різним займаються, хтось штурмує й знищує ворога, хтось "літає" на дронах, а моя місія – рятувати. Є свій адреналін у цьому, таке моє життя. Хлопці потім дзвонять, дякують. І ті, що звільнилися після поранень.

"Стільки загиблих хлопців, стільком очі закривав..."

Утім, є в роботі бойового медика й дуже важка частина – витягувати загиблих. Влітку 2023-го загинув його близький товариш.

– Тоді наш контрнаступ був – той, що невдалий. Росіяни добре підготувалися, все замінували. Наша техніка підірвалася одна за одною, і було прийнято рішення просуватися пішки. Пішло відділення на чолі зі взводним, офіцером. Вони спустилися з посадки вниз, і росіяни спіймали їх ПТУРОм (протитанкова керована ракета). Загинув і офіцер (молодий хлопець, всього пару місяців прослужив у нас), і командир відділення, мій товариш. Плюс четверо поранених.

Ярослав із напарником висунулися на евакуацію. Спочатку витягли поранених, потім загиблих.

– Офіцер згорів майже повністю, ми навіть спочатку не зрозуміли, що то рештки... Далі двоє тягнемо на ношах тіло мого товариша. По нас міномет починає працювати, кидаємо ноші і в куці, потім знову тягнемо. На тіло намоталася польівка (польовий кабель зв'язку), довелося розрізати. До посадки, де чекали батальйонні медики, було більше кілометра, ми ледве дотягнули. Медики витягли мішок, а в товариша нога зламана, кістка стирчить і не дає застібнути мішок. Усі стоять

ЦЕ ЗМІНИЛО ХІД БИТВИ ЗА КИЇВ: ЯК ДВА УКРАЇНСЬКІ ГЕРОЇ СТРИМАЛИ РОСІЙСЬКИЙ ПРОРИВ

Двоє саперів з Поділля підірвали Гостомельський міст, і ворог не зміг увірватися до столиці.

На сайті офіційного інтернет-представництва президента України 28 і 30 листопада 2023 року були оприлюднені дві електронні петиції з проханням надати звання Героя України старшому лейтенанту Квасному Захару Андрійовичу та молодшому сержанту Шиманському Роману Володимировичу. Петиції набрали необхідні понад 25 тисяч підписів.

У відповідях президента України, які надійшли 6 жовтня та 11 листопада 2025 року відповідно, в обох випадках зазначено, що "рішенням експертної групи" відмовлено у проханні через те, що військовослужбовців 7 квітня 2022 року відзначено державними нагородами України – орденом "За мужність" III ступеня указом за № 220/2022 (посмертно). Захар Квасний і Роман Шиманський загинули 25 лютого 2022 року. Вкрай необхідно, щоб петиції були відновлені й набрали необхідну кількість голосів громадян України.

Росіяни вже були поряд, у місті Ірпінь

...Практично із самого початку широкомасштабного вторгнення російської армії на територію України наша військова частина (А0853, зараз 70-та окрема бригада підтримки ЗСУ) брала участь у бойових діях на передньому краї. На північ від столиці перед 24 лютого 2022 року уже знаходилася саперна група з Рухомого взводу загороджень (РВЗ).

Ворожі колони – танки, БМП, інша техніка – розтягувалися на багато кілометрів. Новітніми, свіжоспеченими шляхами, як на параді, росіяни рвалися до столиці. Вони буквально розрізали українське Полісся на північ від правобережної частини Київської області. З території Білорусі одночасно зі вторгненням стартували гелікоптери, які висаджували десанти й обстрілювали військові частини та об'єкти інфраструктури. У перші години 24 лютого росіяни захопили Чорнобильську атомну станцію. Столиця України вже за кілька днів опинилася практично в напівоточенні.

Захисники Гостомельського аеропорту, здебільшого строковики, відчайдушно відбивали атаки ворога. Проте на другий день війни місто та аеропорт були захоплені, а найбільший у світі літак АН-225 "Мрія" знищений окупантами.

...Ситуація погіршувалася з кожною годиною. Вночі на 25 лютого групі інженерно-саперного батальйону в/ч А0853 надійшов наказ встановити мінно-вибухові загородження в районі річки Ірпінь. Необхідно було підірвати міст через річку Ірпінь – шлях на Гостомель – зі сторони села Горенка, яке знаходиться поряд з адміністративним кордоном столиці. Військові після шостої ранку вже були на місці. Дощ зі снігом ускладнював виконання завдання. Росіяни вже були зовсім поряд, у місті Ірпінь.

Захар Квасний і Роман Шиманський загинули 25 лютого 2022 року
Фото Колаж "Телеграфу"

Постійно було чути вибухи, йшов бій за Гостомель і Бучу. Через міст відступали у напрямку Києва українські військові.

До столиці залишалися лічені кілометри...

Без проведення розвідки сапери (не мали на це часу, та й місцевість їм не була знайома) почали закладати тротил під колони мосту. Приїхав офіцер "Артур" з сусідньої бригади.

Гостомельський міст після підриву українськими саперами
Фото: tyzhden.ua

Оглянувши місцевість, він дав наказ замінувати колони зі сторони Києва. Хлопці миттєво зібрали необхідне для підриву приладдя і перебігли через міст. За пів години справу було зроблено. Головне у завданні: використати якомога більше вибухівки і зробити міст непридатним для проходження важкої техніки; вибухівку доставляли автомашинами і вже далі вручну закладали біля опор мосту.

До Києва рвалися російські спецпризначенці, нацгвардійці, поліціанти і велика кількість бойових машин, вантажівки з особовим складом. Якби вони проскочили міст, то пер-

спектива проходу через нього танків і бронетехніки, а отже неминучих вуличних боїв у південно-західних районах Києва (Пуща-Водиця, Новобіличі та Виноградар), була б невідворотною. До столиці залишалися лічені кілометри...

І тут старший лейтенант Захар Квасний прийняв рішення додати ще 100 метрів проводу. Військові перенесли підривну станцію ближче до наших позицій на лівому, східному березі річки. Молодший сержант

Олександр Дубчак сказав, що хоче залишитися зі старшим лейтенантом Захаром Квасним і молодшим сержантом Романом Шиманським, але отримав відмову. Тим часом через міст на великій швидкості проскочила українська техніка: два БТРи, два "Хаммера" та санітарно-медичний автомобіль.

А вже за декілька хвилин ситуація кардинально змінилася: на мосту з'явилися джип, БТР-80, два КамаЗа росіян, які мчали на шаленій швидкості, а за ними рухалися ще БТР і "Урал". Наші військові почали стріляти по них всім, чим тільки можливо

– з протитанкових рушниць, кулеметів, автоматів... Молодший сержант, зараз уже сержант, Олександр Дубчак встиг відбігти на позицію й просто чудом залишився живим під градом вогню ворогів, які заходили на протилежний, західний берег Ірпеня. А хлопці все ще знаходилися під мостом.

Коли Олександр майже добіг до своїх позицій, то почув вибух. Міст було підірвано. Перша автоколона росіян буквально влетіла на наш берег в останні секунди, а позаду неї вже підірвали міст. Отже, окупанти опинилися у пастці. Їхні машини виявилися майже порожніми (дві-три людини в екіпажі), бо штурмова піхота спішилася раніше й готувалася вже перейти не широкую в цьому місці річку Ірпінь.

Молодший сержант Дубчак побачив, як старший лейтенант Квасний та молодший сержант Шиманський ще стрибають з греблі, падають і буквально заповзають до очерету під градом ворожого вогню...

Вся група відійшла подалі від мосту, лише два наших військових – командир взводу, 22-літній Захар Квасний, і досвідчений сапер, 37-літній Роман Шиманський, — залишилися на підривній станції. Роман пройшов АТО з 2014 року, воював під Донецьком, Маріуполем.

Бойову задачу хлопці виконали ціною свого життя. Росіяни міст так і не пройшли, вони були розгромлені вщент: і техніка, і піхота (серед них, до речі, були чеченці та омонівці з Кемерово). Піхотинці та понтонери їх майже повністю знищили. Би́ли трьома ПТУрами, кулеметами... Знешкодили чотири КАМАЗи на західній стороні Ірпеня; річка та її берег були просто усіяні трупами ворогів. Уся ворожа техніка, яка зупинилася і скупчилася на західному березі Ірпеня, потрапила під перехресний вогонь українських військовослужбовців. Розпочалася паніка, ворог відступив.

Особовий склад поставлену бойову задачу – підрип моста на річці Ірпінь – виконав, але надто вже дорогою ціною. Понівечене тіло Захара Квасного знайшли вже після звільнення Гостомеля, 6 березня 2022 року, в одному з моргів Києва. Тіло Романа Шиманського знайшли 2 березня 2022 року. Наші війська наприкінці квітня звільнили від російських військ усі населені пункти на правобережній частині Київської області.

На місці цього без перебільшення доленосного для столиці бою ніщо не нагадує про подвиг двох воїнів.

10 листопада 2023 року в Кам'янець-Подільському ліцеї № 3 відкрито меморіальну дошку на фасаді рідної школи Захара Квасного... Ми повинні пам'ятати про Захара і Романа, гідно вшанувати мужність і жертвність героїв...

**Сергій Махун, «Історична Правда»
Публіцист, історик**

Гостомельський міст після 25 лютого 2022 року і зараз
Фото: Служба відновлення у Київській області

ЧОМУ ЙОГО НЕ РОЗСТРІЛЯЛИ І МІСІЯ ЖИТТЯ ГЕНЕРАЛА ВАСИЛЯ КУКА

Завжди цікаво читати книжку про людину, яку знав трохи більше, ніж поверхово. Є можливість порівняти свій погляд на людину, який склався як сума вражень від багатьох зустрічей із поглядом іншої людини, яка мала свою суму вражень.

З'являється об'ємне бачення людини. Ось така можливість з'явилась після виходу в світ товстезної, на 900 сторінок, книги Володимира В'ятровича "Генерал Кук. Біографія покоління УПА".

Знання В'ятровича про Василя Кука аж ніяк не можуть бути поверховими: вони зустрічались багато разів, в мене є фото з середини 90-х, де Кук разом з побратимом Василем Галасою є в оточенні молодих людей у Сприні, і серед них – Володимир В'ятрович. Буваючи в Кука в його помешканні на вул. Чудновського, я не раз чув про заплановані інтерв'ю з В'ятровичем для ЦДВР. Отож, матеріалу для вироблення погляду на Командира УПА у Володимира було більше, ніж достатньо. А ще треба додати пласт матеріалів з архівів КГБ і КПСС, які В'ятрович підняв починаючи з часів президентства Віктора Ющенка. Де оперативники-спецслужбісти виписували свій погляд на Василя Кука, де видно, як відбувалась трансформація їхніх планів використати полоненого оунівця для боротьби з українським націоналізмом до визнання "дарма ми його зразу не розстріляли". Ці матеріали В'ятрович сповна використовує в книжці, створюючи об'ємний образ життя Василя Кука в полоні, і це дуже вдалий прийом, щоб повніше показати головного героя.

Мушу зразу додати одне зауваження. Це спрацює не для всіх читачів. Людина сприймає інформацію через фільтр власного світогляду. Величезна кількість українців заражена радянським світоглядом матеріалізму та радянською схемою погляду на націоналізм. Кук же був ідеалістом і українським націоналістом, а український націоналізм за своєю суттю є ідеалістичним. Це несумісне з радянським поглядом світоглядна система. Тому слідчі, які працювали з Куком, розуміли його дуже поверхово, і тому плани їхнього використання Кука призвели фактично до нічого. Так буде і зі сприйняттям цієї фундаментальної праці читачами, знання яких націоналізму зводяться до "москаляку на гілляку", або, в кращому разі закінчуються першою точкою Декалогу. Але, в будь-якому випадку, праця В'ятровича дуже цінна, бо вона дійде і до тих, які вірують в перемогу ідеї над грубою силою, спонсорованою баблом, і які розуміють, як відбувається оце "нашою перемогою є перемога наших ідей".

Цінність праці В'ятровича також в тому, що він подає історію життя Василя Кука на тлі історичних подій, і, зокрема, на тлі зародження, становлення і розвитку ОУН. Принагідно пояснює причини розколів в ОУН, які у випадку біографії Кука обійти неможливо: він причетний і до першого, і до другого. Щоправда,

в другому він не був діючою особою. Але розкол в ОУН, створений КГБ ніби від імені Кука при повній інформаційній ізоляції Кука дає приводи до роздумів, чому він діяв так, чи інакше, будучи в полоні.

Поведінка Василя Кука в полоні – це тема, яка заслуговує окремих досліджень. Люди, які дають оцінку його діяльності в підсоветській реальності, або ж тої реальності не знають зовсім, або ж знають дуже

Василь Кук. Фото 1930-х років архів ЦДВР

однобоко. Ми не дооцінюємо масштаб проблем, які постали перед Куком. Він все таки був Головний Командир УПА, а не рядовий боєць. Для прикладу, поляки в той же період мали аналогічне збройне формування Армію Крайову, яка спіралась на еміграційний уряд. І ця армія капітулювала, командування вивезене в Москву на показовий суд, і на цьому боротьба АК з радянським баченням Польщі закінчилася. Кук не підписав капітуляції, командування УПА не було під показовим судом, як свідчать документи КГБ, Кук підсунув їм ідею, що боротьби, як такої, вже нема, то й нема чого робити публічні заходи, бо це буде непряма реклама бандерівського руху. І ми сьогодні говоримо, що УПА не капітулювала, як аргумент пасіонарності нашої боротьби. І намагаємось достукатися до офіційних істориків, що Національний Фронт з гаслами "Воля Народом! Воля Людині!" – це те ж саме ОУН, тільки в 60-ті роки.

Кук, як провідний діяч ОУН, потрапивши в полон, мав перед собою ширші проблеми, ніж рядовий стрілець. По перше, він вже переконався, що інформаційно його ізолювали, КГБ від його імені вчиняла інформаційні диверсії. І могла вчиняти далі – хто знав, живий Кук, чи мер-

твий, і що з ним відбувалося взагалі? Розкол на двійкарів і бандерівців став реальністю, а маніпульовані ініціатори розколу посилалися на документи, яких Кук не писав. Ця віртуальна реальність, яку матеріалізувало КГБ, повинна бути поборена, чи як?

Інший момент боротьби – псевдо-ОУН, яку емігрантам підсунули через британського агента КГБ Кіма Філбі, до якої посилали зв'язкових, патріотів, які зразу з потрапляли в полон. Це був аргумент, яким намагалися зламати Кука: бачиш, твої друзі за кордоном посилають до нас ваших людей, а ми всіх арештуємо, і візьмемо всіх, боротьба з нами марна. Здавайся! От що мав відчувати генерал Кук, коли йому показували фото арештованих або вбитих його солдатів, які прийшли в налаштовані для них пастки? Якби він був командиром, готовим посилати солдатів на м'ясні штурми, то, мабуть, реагував би спокійно. Але Кук, з мого досвіду спілкування з ним, цінував життя кожного члена Організації. І справа ця була його болем, він мусів розірвати це зачароване коло зі зв'язковими, яких посилали на страту. А для цього він повинен був розірвати інформаційну блокаду. Тут треба шукати корені, мотиви його рішення про відкритий лист до діаспори. В його ситуації вмерти – це просте рішення, помер і нічого не можеш змінити. А як же все таки з солдатами, які йшли в пастку до ворога?

Як би там не було, але Кук обдурив КГБ. Місцями ціною власної репутації, це йому потім відбивалося до самої смерті. Проте він не шкодував за прийнятими рішеннями. І це ми бачили протягом його життя у незалежній Україні. Володимир В'ятрович наводить багато прикладів, скільки зусиль докладав Василь Кук для поширення націоналістичних ідей, незважаючи на спротив як відверто ворожих сил, так і невігласів, обдурених ворожою агентурою. І він це робив не на виборчих мітингах, а там, де його праця стала найбільш ефективною для непростого майбутнього держави після його смерті. Він виховував молодь, яку чекала передбачувана ним війна. На вишкільних таборах, студентських конференціях, пластових гутірках. Він вклав безліч свого недовгого часу життя в незалежній Україні для підготовки хай невеликого числа, але тих, які мали бути готові, і які виявились готові, до війни з росією. Хай їх було небагато, але їх вистарчило, щоб новітні боївки КГБ не взяли Україну нахрапом. Цей підсумок життя Василя Кука мабуть найцінніший для його душі, яка спостерігає за боротьбою тих, хто продовжує його місію життя.

Ярослав Сватко

Плянуйте посвячення нового пам'ятника на Зелені Свята чи Великдень?

Зауважте, що виготовлення пам'ятника на замовлення може тривати від 2-х до 4-х місяців.

Замовляйте якнайшвидше, щоб уникнути розчарувань. Фірма виготовлення пам'ятників

Eternity in Granite

вигідно розташована в бюро Цвинтаря, пропонує:

- Великий вибір граніту
- Індивідуальне оформлення на комп'ютері
- Професійні портрети та різьба
- Написи будь-якою мовою на бажання замовника
- Помірковані ціни

"Eternity in Granite" передає свої прибутки на утримання Цвинтаря. За дальшими інформаціями просимо звертатися до адміністрації.

УКРАЇНСЬКИЙ ЦВИНТАР СЯТОГО ВОЛОДИМИРА
1280 Dundas Street West
Oakville, Ontario
L6M 4N9

Тел: (905) 827-1647 1-888-386-1264
Факс: (905) 847-9108

ІСТОРІЯ БОЙОВОГО МЕДИКА, ЯКИЙ ДОПОМІГ ТРЬОМ СОТНЯМ ПОРАНЕНИХ

➔ Закінчення з стор. 12

і дивляться, не знають, що робити. Тоді я ламаю йому ногу і вправляю кістку, щоб застібнути. Це було дуже важко психологічно – близький товариш, 36 років...

Однак згодом Ярослав став сприймати такі речі спокійніше, в нього стався психологічний злам.

– Стільки загублених хлопців, стільком очей закривав... А бувало, з Роботиного від бійця одну ногу виносили. Але я при звичаївся – довелось. Це сталося після Яковлівки на Донеччині, де було дуже багато загублених. 200 то 200 – що тут зробиш, людей не повернеш...

Періодично бойовому медику доводиться підключатися й до евакуації загублених мирних мешканців, що потрапляють під російський вогонь біля лінії фронту.

– Фронтове село накрили "Градами", місцевий чоловік їхав на мопеді й потрапив "під роздачу". Якихось 50 метрів до хати не доїхав. Бак загорівся, у загублого спазм м'язів, руки й ноги зігнулі й застрягли. Поліція побоялася їхати, зате прибула ритуальна служба. І товариш просить: "Литва, треба допомогти тіло в мішок поставити". А загублений приклеївся до того мопеда, тіло скрючене, в мішок не влізати. На те вийшла його сестра, діти (вже дорослі). То я кажу – відійдіть, будь ласка, вам таке не треба

бачити...

Війна б'є не тільки по психіці, але й по фізичному здоров'ю – Ярослав відчуває це по повній.

– Воно все накладається, не витягну вже трохи – спина, протрузії. Весь час у напрузі, в "стійці боксера". Посивів, курю багато – по півтори пачки. Стомився вже. А за ці дві короткі відпустки по 15 днів ні вилікуватися, ні відновитися неможливо.

Боець міг би звільнитися за сімейними обставинами, має для цього підстави.

– Моя мама інвалід I групи ще до війни, старший брат онкологію пережив. Але в моїй родині багато хто війну пройшов. Тестю 55 років, він на самому початку добровільно пішов, а після поранення звільнився за станом здоров'я. Брат тестя так само, він ще в Афганістані служив, горів тоді в БТРі, тепер йому 59. Уже на цій війні пережив інсульт, захворів на діабет і отримав I групу. Тесть запальний, коли цивільні починають свою пісню: "І коли вже війна закінчиться...", може й дуже жорстко відповісти. Я у відпустці в основному з ним спілкуюся. Сядемо, вип'ємо по чарці, нам і легше... Чи бачу себе в цивільному житті? Звичайно! Може, якийсь бізнес відкрию. В мене кум фермер, дитина росте, то щось будемо робити. А поки воюю...

Ярослав Галас
Українська Правда

Адвокати Тарас Грицина і Петро Гамівка

- ◆ Судові адвокати у справах заповітів і майна
- ◆ Купівля та продаж нерухомості
- ◆ Сімейне право
- ◆ Нотаріальні послуги

1081 Bloor St. W. #200
Toronto, ON M6H 1M5
Tel.: (416) 532-8006

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА
SONG OF UKRAINE

3 понеділка до п'ятниці
в 9 год ранку
на хвилі 1320 AM

В прямому ефірі
www.cjmr1320.ca

ПОСТУП українська радіопрोगрама

Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання

Слухайте і підтримуйте нас!

Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяс

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
п'ятниця - 9 AM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM
вівторок - 1 PM*

OMNI - BC
неділя - 8 AM
вівторок - 10 AM*
п'ятниця - 2 PM*

*Повторення

ПЕРЕДПЛАТІТЬ
ГАЗЕТУ
«ГОМІН УКРАЇНИ»

SMITH MONUMENT COMPANY LIMITED

Заснована 1919 року

349 Weston Road (North of St. Clair) Toronto, Ontario M6N 3P7

Єдина в Онтаріо

українська фабрика пам'ятників

- Фабрика і вистава відкриті для публіки (понад 60 пам'ятників на виставі)
- Обслуговуємо всі цвинтарі Канади і США
- Наші висококваліфіковані виконавці мають понад 300 років досвіду
- Ввічлива і професійна обслуга
- Позагодинні зустрічі за домовленням
- Домашні зустрічі можливі

Звертайтеся до власника
Андрія Латишка:

416-769-0674 або 1-888-836-7771

Будьмо в КОНТАКТ-і

ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

STAND WITH UKRAINE

BCU FINANCIAL WILL MATCH ALL DONATIONS

MADE TO THE UKRAINE HUMANITARIAN AID FUND & FRIENDS OF UKRAINE DEFENSE FORCES FUND UNTIL DECEMBER 25, 2025 – UP TO A TOTAL OF \$100,000!

DEPOSIT SPECIAL

3.50%*

34 months

3.30%*

14 months

Visit your local BCU Financial Branch or bcufinancial.com for more details.

/BCUFinancial /bcu-financial-group/ @bcufinancialgroup

* Terms and conditions apply: 34-month and 14-month terms only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from November 7, 2025. Rates are annual and subject to change.